

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2006/07:23

Stenografiska
uppteckningar
2006/07:23

Fredagen den 13 april

1 § Informellt Ekofin

Finansminister Anders Borg

Återrapport från ministerrådsmöte den 27 mars 2007

Information inför informellt ministermöte den 20 och 21 april 2007

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Vi säger god morgon till finansministern och hans följe. Vi börjar med punkt 2 där del 1 är en återrapport från ministerrådsmötet den 27 mars. Därefter ska finansministern informera inför det informella rådsmötet.

Skälet till att vi tar upp den andra punkten är att det inte har hunnit vara saksamråd i den frågan i skatte- eller finansutskotten. Hade det hunnits med hade vi inte suttit här med finansministern, i alla fall inte lika länge. Men det ska bli en glädje att göra det nu.

Varsågod att kommentera mötet eller om det finns någonting att lägga till den delade återrapporten från ministerrådsmötet den 27 mars.

Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det är inte mycket att säga om det. Det blev en väldigt kort diskussion om yttrandena över konvergensprogrammen. Det blev en bra diskussion om EU-budgeten och intern kontroll, vilket i och för sig innebar att jag inte gjorde något inlägg om den interna kontrollen. Det gjordes mycket bra inlägg från danskar, briter och holländare.

Däremot var vi mer aktiva i diskussionerna om betaltjänstdirektivet därför att det höll på att öppnas en ny diskussion på sittande möte, där våra vänner från Frankrike, Belgien och några andra länder ville lägga till en massa krav, villkor och förändringar som vi inte kunde acceptera. Där deltog vi tillsammans med briter, holländare och danskar i en rätt tydlig diskussion om att vi inte tyckte att det var en bra idé. Vi fick där också starkt stöd från ordförandeskapet som ville ha samma hållning.

Det var väl återrapporteringen från förra mötet.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Kan vi lägga rapporten till handlingarna? Svaret är ja.

Den andra delen är information inför det informella ministermötet den 20 och 21 april. Till den har delats kommenterad dagordning, tänkbara diskussionsärenden och det så kallade herdabrevet.

Anf. 4 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det kommer att bli omfattande diskussioner om finansiella marknader, offentliga finanser och momsskyldighet. Det är väl de tre frågorna. Vi kanske kan ta dem var för sig. Jag skulle till exempel kunna börja med globaliseringens effekter på offentliga finanser, om ni tycker att det är en bra ordning.

(ORDFÖRANDEN: Det går bra.)

Det tyska ordförandeskapet är mycket angeläget om att få till stånd en diskussion om kvaliteten på offentliga utgifter. De diskussionerna kommer att föras över tre moment, dels utifrån diskussionen om sociala broar, dels utifrån kvaliteten på offentliga finanser och dels utifrån vad globaliseringen har för effekter på skatteintäkterna.

När det gäller de sociala broarna vet ni om att det från början har varit ett brittisk-svenskt projekt, sedan ett brittisk-svensk-tyskt projekt. Vi har fört det arbete vidare som den förra regeringen inledde. Vi har hållit på att arbeta fram ett gemensamt papper med tyskar och engelsmän. Det är ett par månader ifrån att vara klart, men det har varit ett mycket bra arbete och det är det som ska ligga till grund för den första diskussionen.

Jag har också blivit ombedd att där göra ett förberett inlägg. Man har bjudit in Dennis Snower, som i Sverige väl är mest känd för att han har skrivit en hel del tillsammans med Assar Lindbeck om arbetsmarknaden. Det är naturligtvis inte en del av den svenska ståndpunkten, men det är definitivt regeringens ståndpunkt. Han har gjort en hel del av det forsknings- och utvecklingsarbete som ligger till grund för den huvudinriktning vi har på politiken, med skattesänkningar för låg- och medelinkomsttagare, skattelättnader för låginkomstjobb, typ nystartsjobb, och även satsningar på kvalitet i utbildningssystem och sådant. Hans inlägg kommer väldigt mycket att gå i linje med det som vi kommer att trycka på.

Eftersom det ska handla om humankapital och betydelsen av utbildningssystemet tänkte jag trycka på betydelsen av en väl utvecklad och hög kvalitet i barnomsorgen. Det är av flera skäl. Vi har ju det i Sverige, och det är ett viktigt skäl till att vi har en hög kvinnlig förvärvsfrekvens. Men det är en mycket omfattande diskussion som nu pågår i Europa, framför allt i Tyskland och i England. Från den tyska regeringens sida håller man på och planerar en omfattande utbyggnad av barnomsorgen. Skälet till att det är viktigt är att det både minskar utanförskapet i ett senare skede och lägger grunden för en bra skolutbildning. Men det minskar också tröskeeffekterna för kvinnor att delta på arbetsmarknaden.

Huvudtemat för mitt inlägg blir att det inte går att diskutera kvaliteten på offentliga utgifter utan att diskutera vad de offentliga utgifterna handlar om. Här har vi inte någon gemensam svensk ståndpunkt, men i grunden är väl vår hållning att det är bättre med hög kvalitet i skola och barnomsorg, därför att det är bra för arbetsutbud och långsiktigt välstånd, än med höga och generösa transfereringssystem som ofta bidrar till ett långvarigt utanförskap och sociala problem. Det är ungefär vad jag kommer att säga i diskussionen om de sociala broarna.

Anf. 5 SONIA KARLSSON (s):

Fru ordförande! Tack för finansministerns inledning. Jag hoppas ändå att finansministern kommer att vidareutveckla och ställa sig bakom det svensk-brittiska initiativet. När man läser handlingarna från ordförandeskapet tycker jag att man ser att de skriver väldigt mycket om sociala broar. De tar också upp den skandinaviska politiken. I det ligger barnomsorgen, som finansministern tog upp.

När finansministern tog upp att det inte skulle vara för höga belopp i transfereringssystemet tycker jag att det, särskilt från socialdemokratisk sida, är viktigt att understryka att det svensk-brittiska initiativet just är att man ska ha en bra arbetsmarknadspolitik. Man ska ha en arbetslöshetsförsäkring. Blir människor arbetslösa ska de ha en social bro för att kunna gå från det gamla till det nya. Det är att de både måste ha en omställningstid och möjlighet till vidareutbildning.

Jag skulle önska att finansministern i den delen ändå står bakom detta, för det är en stor del i det svensk-brittiska initiativet. De sociala broarna behövs för att man ska kunna ha en omställning, särskilt i den här tiden av globalisering som gör att människor blir väldigt otrygga.

Anf. 6 Finansminister ANDERS BORG (m):

Man kanske ska tolka det här lite vidare än så. Nu är det här ett svensk-tysk-brittiskt initiativ, eftersom vi håller på med en ny rapport som även tyskarna deltar i. Där ska man kanske ändå komma ihåg, för att ge vår egen politiska debatt en lite annan dimension, att i Tyskland har den socialdemokratiska regeringen kortat a-kassan till tolv månader med 65 procents ersättning. I England har den socialdemokratiska regeringen kortat a-kassan till sex månader med 65 procents ersättning. När Gordon Brown menar att de har en social bro i sin a-kassa som fungerar väl menar han en ersättning på 65 procent i sex månader och när Peer Steinbrück talar om det menar han tolv månader med 65 procent.

I den meningen har de kanske gått lite hårdare fram än vad vi anser är rimligt. Men bedömningen är ju att en väl fungerande social bro i termer av a-kassa också måste vara en omställningsförsäkring. Det är också ett av huvudresultaten i Dennis Snowers forskning. En alltför generös ersättning i den här typen av system bygger ett utanförskap just genom att det blir svårare för arbetslösa att komma tillbaka därför att de stigmatiseras av arbetslösheten.

Men här är det väl också uppenbart att Sverige inte har en gemensam ståndpunkt. Jag kan inte föreställa mig att Vänsterpartiet, Miljöpartiet och Socialdemokraterna har samma syn som vi på a-kassan. Det skulle vara mycket förvånande, givet de diskussioner vi i andra sammanhang har. Det är ju inget konstigt med detta.

Anf. 7 SONIA KARLSSON (s):

Jag vill bara göra en vidareutveckling. I diskussionen om det svensk-brittiska initiativet var Pär Nuders inställning att just 80 procent är en rimlig omfattning i a-kassan just för att ge möjligheten att gå från det gamla till det nya.

Sedan är det precis så som finansministern säger. I Sverige är vi väldigt bekymrade över de försämringar som regeringen har gjort i arbets-

löshetsförsäkringen. Vi tror att det gör att människor i stället blir otrygga och klarar omställningen mycket sämre i framtiden.

Anf. 8 JACOB JOHNSON (v):

Fru ordförande! Först kan jag ställa mig bakom Sonia Karlssons synpunkter vad gäller ersättningsnivåerna i transfereringssystemen. Det är kanske ingen överraskning för finansministern.

Jag skulle vilja ta upp en annan frågeställning som finns i handlingen här, och det gäller den åldrande befolkningen och de kommande demografiska förändringarna. Det finns en fråga i underlaget, ställd till ministern, hur de olika ministrarna ser på respektive lands beredskap för de kommande demografiska förändringarna. Jag vill höra hur du tänker svara på det, framför allt med tanke på den diskussion vi har om våra socialförsäkringssystem.

Anf. 9 ULF HOLM (mp):

Anders Borg har helt korrekt inställning, att Miljöpartiet inte ställer sig bakom regeringens uppfattning om a-kassa och så vidare.

Jag vill framför allt kommentera när det gäller globaliseringen: Vi tror att företag kommer att försvinna och nya kommer att skapas, och där måste det finnas en trygghet för att samhället ska fungera. Inte minst när man ska göra en miljöomställning kommer vissa företag som är miljöfarliga att behöva stängas och nya skapas. Då är det väldigt viktigt att man har trygghetssystem i bakgrunden för att det inte ska bli social oro.

Sedan kan vi ha en lång diskussion om utanförskapet, men jag tror inte att vi ska ha den just här och nu.

Anf. 10 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag ska också undvika en lång diskussion kring varför Peer Steinbrück har sänkt a-kassan till 65 procent och Gordon Brown till motsvarande. Men ett skäl till detta är naturligtvis att en stor del av den arbetslöshet vi har i Europa och i Sverige beror på att vi har alltför generösa ersättningar. OECD räknar till exempel med att det vi nu gör sänker arbetslösheten med en halv procent, och det är förmodligen en försiktig bedömning. Det är vår hållning. Det var det vi gick till val på, och det är det vi genomför.

Vad gäller en åldrande befolkning står sig Sverige väldigt väl. Vi har en stigande pensionsålder, och det är tack vare att vi har gjort en pensionsreform som har varit bra. De effekterna kommer att förstärkas nu när vi också gör skattelättnader för dem som är över 65 år. Sverige är ett av de länder som har bäst hållfasthet i sina offentliga finanser. Det är också ett viktigt skäl för att vi – och där har vi en gemensam hållning, kanske inte med Vänsterpartiet men i Sveriges riksdag – bör upprätthålla ett högt sparande för att hantera de effekterna utan att det behöver leda till skattehöjningar eller nedskärningar.

När det gäller Ulf Holms reflexion skulle jag snarast tänka tvärtom om jag var miljöpartist. Om det krävs omställning skulle jag vara särskilt försiktig med att utforma arbetslöshetsförsäkringen så att människor fastnar i utanförskap. När man räknar på globaliseringen ser man att amerikanerna gör en nettovinst på ungefär 1,10 jobb per utslaget jobb just därför att människor är tillbaka i arbete. I Europa tappar vi ungefär

0,75 jobb per jobb som försvinner därför att människor fastnar i utanförskap. Sverige ligger också på den nivån.

Om Miljöpartiet vill ha omställningar borde man stötta våra idéer om jobbvadrag och arbetslöshetsförsäkring. Men vi kanske ska ta den debatten vid ett annat tillfälle.

Anf. 11 ORDFÖRANDEN:

Ja, vi kanske ska det.

Jag finner att ingen mer önskar ordet med anledning av informationen inför det informella rådsmötet. Eftersom det är just information konstaterar jag att vi har mottagit den informationen och tackar finansministern så mycket för det. Det var det hela med det statsrådet.

Anf. 12 Finansminister ANDERS BORG (m):

Nej, inte riktigt. Vi har ett par tre fyra punkter till.

Anf. 13 ORDFÖRANDEN:

Ja, vi har ytterligare punkter där. Förlåt mig.

Anf. 14 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag kan dra de ytterligare punkterna som jag tror är lite mindre kontroversiella samlat.

Den första punkten är effektivitet och kvalitet i de offentliga utgifterna, där det mer handlar om att mäta kvaliteten på offentliga utgifter i olika delsektorer. Det där är naturligtvis väldigt komplicerat, och vi tycker väl att det är bra att man gör det. Men jag kan säga utifrån min långa erfarenhet av Expertgruppen för studier i offentlig ekonomi att det där är komplext, och jag har väldigt svårt att tro att man kommer att komma fram till speciellt bra mått som är jämförbara.

Sedan har vi också en diskussion om inkomstsidan på de offentliga finanserna. Där är det naturligtvis så att globalisering och rörlighet av kapital utsätter de offentliga finanserna för press. Vi har till exempel sett ett starkt fallande skatteuttag på bolagssidan. Det finns alltid skäl att fortsätta diskussionen kring detta. Sammansättningen på skattetrycket är egentligen viktigare än skattenivån. Men även detta är väl en fråga där vi i grunden har olika partipolitiska hållningar, så det kanske inte är så mycket man bör utveckla.

Jag kan dra frågan om omvänd skattskyldighet samtidigt. Vi har en diskussion där det tyska ordförandeskapet vill ha en första orienterande information inför kommande beslut i Ekofin kring omvänd skattskyldighet. Tyskarna vill helt enkelt ha en allmän rätt att införa omvänd skattskyldighet, det vill säga att man skulle lägga momsredovisningsskyldigheten på köparen i stället för på säljaren.

Vi tycker att underlagen än så länge är lite för skakiga för att man ska våga sig på att lita på de tyska bedömningarna. Om tyskarna anser att det här är viktigt för att klara av sina momsbedrägerier kan vi principiellt inte ha några invändningar mot det, men då är det väldigt viktigt att tyskarna kan belägga och visa att detta inte har negativa effekter för svenska företag. Som det är nu har vi skäl att anta att det kan vara missgynnande för till exempel Volvo och en del andra svenska industriföretag. Där

2006/07:23

13 april

tycker vi att tyskarna borde kunna ta fram ett bättre underlag. I grunden bör varje land ha möjlighet att välja var man lägger momsskyldigheten i olika branscher. Vi har ju själva valt att lägga omvänd momsskyldighet i byggsektorn, av skäl som handlar om bedrägerier.

Än så länge är det tyska underlaget helt enkelt för skakigt för att man riktigt ska ... Tyvärr är det ofta så med de här EU-besluten, att man ska hitta på långtgående principer utan att kunna redovisa några vettiga underlag för vad besluten fattas på. Men vi får leva med det, med den beslutsmodell de har.

Anf. 15 ULF HOLM (mp):

Fru ordförande! När det gäller de globala kapitalflödena har jag en fråga, och det är om du tror att Frankrike kommer att lyfta Tobinskatten, som har varit en stor fråga i Frankrike tidigare och där franska parlamentet ställt sig positivt till någon sådan form. Kommer finansministern då att göra något inlägg i den frågan?

Det står i det underlag som vi har fått utdelat att även koldioxidbaserad vägtrafikskatt kan komma upp. Då vill jag bara fråga: Vad tänker ministern säga i den frågan om den kommer upp eller om ministern lyfter den själv?

Anf. 16 Finansminister ANDERS BORG (m):

Vi räknar inte med att det blir någon omfattande diskussion kring Tobinskatte.

Jag tror inte heller att det kommer att bli någon omfattande diskussion om koldioxidbaserade vägtrafikskatter. Den punkten kommer nog att gå förhållandevis snabbt. Jag tror att tyskarna egentligen vill föra över diskussionen till omvänd skattskyldighet, därför att där har de en position att försvara. De har drivit hårt att beslut skulle tas under våren, och ska de lyckas med det måste de föra det hela framåt. Jag tror att det tyska ordförandeskapet kommer att försöka styra över det hela dit.

Anf. 17 ULF HOLM (mp):

Finansministern lyckades undvika att svara på själva frågan. Men om det blir en lång diskussion om koldioxidbaserade vägtrafikskatter, kommer finansministern i så fall att säga någonting om inriktningen?

Anf. 18 Finansminister ANDERS BORG (m):

Om jag räknade med det hade jag förberett mig för att säga någonting. Nu räknar jag inte med det, så jag har inte planerat att göra något långt inlägg, i en diskussion som sannolikt inte inträffar.

Anf. 19 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den informationen på punkt 2 och tar punkt 3 av de mer traditionella ärendena.

Anf. 20 Finansminister ANDERS BORG (m):

Vi har också en fråga om finansiell stabilitet, och den har två delar. Dels är det en diskussion om att vi i Europa har en instabilitet i vårt finansiella system i och med att det inte är klarlagt vem som har huvudan-

svaret för att lösa ut banker vid bankkriser. Det är en fråga där man har haft ett arbete, där centralbanken har varit med, bland annat Sveriges riksbank. Det är en mycket viktig sak, och den bör slutföras. Men den bör inte hamna i Ekofin nu, utan den här gruppen bör få slutföra sitt arbete och frågan bör lösas ut snarare än att vi får en massa politiska diskussioner innan man ens slutfört arbetet.

Dels är det att tyskarna gärna vill ha en diskussion om hedgefonders roll och systemrisk. Man skulle kunna misstänka att det här är någon typ av förtäckt tysk finansiell protektionism, eftersom det är framför allt England, Frankrike, Sverige och några länder till som har stora och väl fungerande finansiella marknader och stora och väl fungerande hedgefonder. Det skulle kunna vara en tolkning av detta.

Jag tror att man har anledning att vara noggrann med att ha öppenhet i den här typen av system. Vi gick igenom Long Term Capital-kraschen för ett antal år sedan. Öppenhet och transparens i den här redovisningen är bra, men jag tror att vi ska vara oerhört försiktiga med att hitta ursäkter för att återreglera i grunden väl fungerande finansiella system. Vi får väl se hur den diskussionen går. Men jag tror att det är viktigt för Steinbrück att få den diskussionen, eftersom de förde upp det hela på G 8- och G 10-mötena.

Anf. 21 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar finansministern för informationen.

För er som undrar om inte riksbankschefen ska vara med på den här punkten kan jag berätta att han lär vara på resa i Washington vid detta tillfälle. Finansdepartementet nickar.

Är det något mer som finansministern vill lägga till?

Anf. 22 Finansminister ANDERS BORG (m):

Ja. Vi kommer att få upp en A-punkt på något av rådsmötena framöver kring egna medel. Det har nåtts en överenskommelse där som vi är väldigt nöjda med. Det som har varit kommissionens förslag har gått igenom, och det innebär att man har en uppgörelse där man först beräknar de momsbaseade reduktionerna, därefter Storbritanniens reduktion och sist de bni-reduktioner som bland annat Sverige och Holland har nytta av. Den här uppgörelsen har ni inte fått underlag till, därför att den kom fram alldeles precis. Jag kommer förmodligen inte att hinna tillbaka till er innan det fattas beslut i något av de andra råden, för den kommer inte att tas i Ekofinrådet, med stor sannolikhet.

Därför vill jag informera er om att vi har en kommande A-punkt där vi nu har, som vi uppfattar det, säkrat de 3 miljarder som har legat i de offentliga kalkylerna för Sverige som den rabatt vi har. Det påverkar inte de offentliga finanserna, men det minskar en risk för att vi inte skulle få den rabatt vi hade önskat. Vi får väl vara tacksamma för att britterna har tagit ansvar för att blanda in den här diskussionen på ett bra sätt.

Anf. 23 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen även på den punkten. Jag kan bara konstatera att nämnden gärna bevakar den frågan och ber departementet skicka underlag när sådant finns.

2006/07:23
13 april

Anf. 24 ULF HOLM (mp):

Jag vill också tacka finansministern för att han lyfte upp det här, så att vi får information om det. Men jag tycker nog att detta är en ganska viktig fråga, som vi har bevakat i alla partier här, tror jag, med stort intresse. Jag hoppas att ni kan skicka över skriftligt underlag så att vi om vi har synpunkter kan reagera till ordföranden, som i så fall kan höra av sig till Finansdepartementet med eventuella synpunkter.

Anf. 25 ORDFÖRANDEN:

Det var så jag menade.

Anf. 26 Finansminister ANDERS BORG (m):

Självklart ska vi komma med ett skriftligt material.

Anf. 27 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen, och vi tackar finansministern så mycket för i dag.

Anf. 28 ORDFÖRANDEN:

Jag välkomnar jordbruksministern och hans patrull av medarbetare. Slå er ned. Jag vill gärna att ni presenterar er – kort och hastigt.

Anf. 29 Departementssekreterare MARCUS ÖHMAN:

Jag är på Jordbruksdepartementet och jobbar med fiskefrågor.

Anf. 30 Lantbruksrådet ROBIN ROSENKRANZ:

Jag är lantbruksråd i Bryssel. Jag råkar vara här just i dag, så jag passade på att komma hit.

Anf. 31 Departementsrådet TOMAS DAHLMAN:

Jag är chef för EUI-sekretariatet.

Anf. 32 Departementssekreterare MARIANNE GOFFENG

RAAKIL:

Jag är departementssekreterare.

Anf. 33 Departementssekreterare CAMILLA LEHORST:

Jag är på Jordbruksdepartementet och har ansvar för bland annat tvärvillkor.

Anf. 34 ORDFÖRANDEN:

Välkomna! Även jordbruksministern hälsas varmt välkommen. Vi har rådets dagordning och även den kommenterade dagordningen följer detta. Jag kommer att berätta punkt för punkt om det har varit samråd eller kommit nya handlingar och lite sådant.

Jag föreslår att vi går rakt in på ålfrågan, nummer 3 på rådsdagordningen. Nej, förlåt! Vi börjar med att återrapportera från rådsmötet den 19 och 20 mars. Det är utsänt. Är det någon i nämnden som önskar ordet med anledning av detta?

Anf. 35 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag tyckte att det var lite spännande med lunchdiskussionen om hygienlagstiftningen och hur livsmedelskontrollen kan förbättras. Men det står ingenting om vad ni diskuterade och om man kom fram till någonting under diskussionen. Kan ministern redogöra för detta lite kort?

Anf. 36 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Ordförande! Kommissionären Kyprianou efterhörde i sammanhanget olika medlemsstaters förslag på hur man kan kombinera medborgarnas och konsumenternas behov av säkra livsmedel med förenklingar, förbilligande, samordning av kontroller och liknande. Det liknade ungefär den diskussion som vi ibland har i vårt eget land. Man kom också in på en

frågeställning som för övrigt är med också på dagens dagordning, nämligen förhållandet mellan EU och Ryssland apropå kontroller, säkerhet och liknande saker. Diskussionen leder ju inte fram till några ställningstaganden över huvud taget utan är till för att kommissionären ska få inspel i det arbete som kommissionen har att göra.

Anf. 37 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag vill bara fråga om ministern gör bedömningen att man lever upp till de hygienkrav som vi fattade beslut om för bara något år sedan i EU. Gör länderna det?

Anf. 38 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Min lekmanakunskap är inte på den nivå att jag kan göra bedömningen på ett speciellt område om huruvida en medlemsstat eller flera lever upp till de direktiv och liknande som är tagna på rådet eller ej. Jag förutsätter emellertid att alla gör sitt bästa för att nå upp till den standard som gör att vi kan påstå att vi i alla delar av unionen har säkra livsmedel.

Anf. 39 ORDFÖRANDEN:

Kan vi lägga återrapporten till handlingarna? Svaret är ja.

Nu går vi in på information och samråd inför ministerrådsmötet nästa vecka. Den första frågan – A-punkterna tar vi ju sist – är nr 3, om ålen. Varsågod, ministern! Finns det någonting att tillägga som inte står i den kommenterade dagordningen och de handlingar vi har fått?

Anf. 40 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Jag har faktiskt några synpunkter, därför att detta är både den viktigaste och den svåraste frågan under rådsmötet. Jag tänkte ta tillfället i akt att säga några ord utöver det som finns i den kommenterade dagordningen.

Vi välkomnar förslaget till en förordning för europeisk ål, då beståndssituationen för ål är allvarlig. Både det nuvarande och det framtida ålfisket är hotat. Det är mycket angeläget att förordningsförslaget utan ytterligare fördröjning kan träda i kraft. Alla länder i gemenskapen har ett delansvar för att genomföra en sund förvaltning av ålbestånden genom att godkänna ett ändamålsenligt förslag till förordning, så att ålfisket kan tryggas i framtiden. Det är särskilt viktigt då den europeiska ålen tillhör ett och samma genetiska bestånd. Ålfisket är av grundläggande betydelse för det svenska småskaliga fisket, som är en viktig verksamhet på den svenska landsbygden.

Vad finns det då för utestående frågor kvar till rådet? För Sveriges del finns det några frågor som jag vid det här tillfället särskilt vill ta upp. Sverige anser att det övergripande målet att 40 procent av blankålen ska kunna utvandra till havet bör kvarstå som i liggande förslag. Det innebär att på lång sikt uppnå en nivå på lekutvandring motsvarande 40 procent av den blankål, alltså vuxen ål, som skulle ha vandrat ut till lek i havet om fisket och andra mänskliga faktorer inte påverkat uppväxten. Detta ifrågasätts av några medlemsstater som vill ha mer generella skrivningar och refererar till tillståndet precis före nedgången av beståndet. Sverige

anser att man måste referera till den tidpunkt då beståndet hade god status om man ska få ett bra resultat.

Sverige ser också helst att tidsplanen som gäller förvaltningsplanerna hålls i enlighet med förslaget. Majoriteten av medlemsstaterna har dock önskat att tidsplanen för att presentera en förvaltningsplan skjuts fram ett år, från den 31 december 2007 till den 31 december 2008, och att kravet på godkännande implementering skjuts fram från den 1 juli 2008 till den 1 juli 2009. Sverige bör dock som en kompromiss kunna acceptera en viss förskjutning av tidsplanen. Möjligheterna att lämna in och tillämpa de planer som finns kvarstår.

Sverige anser det mycket viktigt att en tillräckligt stor andel uppfiskad ål under tolv centimeter, så kallad glasål, kan avsättas för utsättningsprogram inom gemenskapen. Kommissionen har angivit andelen 75 procent och förklarat att den kommer att behöva förhandlas. De stora fiskerikationerna har ifrågasatt förslaget. Sverige bör inte låsa sig vid en särskild procentandel utan hålla en öppenhet beroende på hur förhandlingarna utvecklar sig och sträva efter en så hög procentandel som möjligt.

I dag är 99 procent av all glasål borta. I och med det har vi ett mycket stort problem, eftersom det inte finns tillräckligt med glasål till uppväxtområdena norrut. Merparten av den glasål som flyttar in till Europas kust kommer att hamna i Biscayabukten, och överskottet som kan fiskas upp där bör gå till utsättningsprogram inom gemenskapen. Länderna inom gemenskapen måste tillsammans ta sitt ansvar, eftersom ingen enskild nation kan klara problemet ensam. Det är just en sådan fråga som den gemensamma fiskepolitiken är till för.

Min ganska långa föredragning innebär som ni förstår att jag eftersträvar ett ganska öppet mandat från EU-nämnden, eftersom jag är angelägen om att vi får fram en överenskommelse men samtidigt har möjlighet att förhandla så att det blir en överenskommelse och så att vi inte skjuter frågeställningen på framtiden.

Anf. 41 BJÖRN HAMILTON (m):

Fru ordförande! Jag tackar statsrådet för genomgången. Jag är beredd att tillstyrka att regeringen får ett rätt fritt mandat. Jag vill ändå, såsom varande skåning uppvuxen vid Hanöbukten och en stor älskare av rökt ål, understryka vikten av att man nu inte hanterar ålproblematiken på ett sätt som gör att Frankrike och Spanien kan sopa sina flodmynningar och ta upp all glasål och sedan exportera den till Kina, medan vi vid Hanöbukten och Östersjön i övrigt inte får njuta av någon ål över huvud taget. Det är klart att tillväxten inte blir bättre av att man exporterar stora mängder glasål till främmande länder. Det är en delikatess som vi kanske borde försöka hålla för oss själva på något sätt. I alla fall borde vi se till att ålen nu får de möjligheter som krävs så att vi återigen kan få ett rikt ålliv i Östersjön. Jag ville bara skicka med jordbruksministern det här, så att det finns i hans huvud när han ska förhandla om och diskutera dessa problem.

Anf. 42 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Fru ordförande! Det här är oerhört angeläget. Av ministerns dragning är allvaret tydligt. Alldenstund som det svenska fiskeriverket har gått

2006/07:23

13 april

före förordningen genom att åtminstone delvis förbjuda ålfiske runt kusterna i Sverige finns det också ett legitimt krav från Sveriges sida att vara ganska tydlig på de punkter som ministern var inne på.

Ministern nämnde något om glasålen. I den ståndpunkt som finns i papperen är det en väldigt fokusering på den vuxna ålens utvandringar och att den ska komma upp till en viss procent. Om vi inte har någon inkommande glasål att tala om kan vi knappast diskutera mängden utsimmande blankål. Därför tycker jag att det är ett näst intill oeftergivligt krav att ministern är oerhört tydlig i diskussionen med de övriga länderna bland annat mot bakgrund av att vi har gått före.

När det gäller den tidsförskjutning som nämns i föredragningen måste man vara väldigt tydlig med den svenska positionen för att vi ska få accept för Fiskeriverkets ståndpunkt. Jag tycker att det är rimligt att man lämnar ett ganska öppet mandat när det gäller glasålen. Det handlar om att rädda så mycket som går.

Tillräcklig tydlighet är, som sagt, oerhört viktig när det gäller den inkommande glasålen.

Anf. 43 ULF HOLM (mp):

Fru ordförande! Det är intressant att höra jordbruksministern säga att en överenskommelse är viktigare än det politiska innehållet. Det är precis det jordbruksministern säger. Det är trist att jordbruksministern har inställningen att det viktigaste är att vi får en överenskommelse, sedan ska vi försöka nå så långt som möjligt.

Det är inte acceptabelt att gå in i en förhandling med den ståndpunkten. Det måste finnas vissa miniminivåer som jordbruksministern måste redovisa här och som vi kan bedöma om vi kan ställa oss bakom. Jag kan inte acceptera den öppna inställning som jordbruksministern vill få från EU-nämnden.

Vi säger naturligtvis nej till tidsförskjutningen. Där verkar ju regeringen ha samma uppfattning.

Vi vill ha en starkare skrivning om procentsatserna för blankålen. 40 procent är verkligen en miniminivå. Den borde vara högre. Detsamma gäller 75 procent för den glasål som ska gå till uppväxt. Om det finns ett tryck från andra länder att den bör förändras måste Sverige sträva efter en högre nivå än den som anges här. Jag får intrycket att jordbruksministern är inne på att kunna acceptera lägre nivåer eftersom han undviker att prata om minimikrav från svensk sida och bara säger att det finns andra länder som har andra uppfattningar. Det kan jag också begripa att det gör.

Från EU-nämnden måste vi ta ställning till vad som är den svenska positionens miniminivå. Om jordbruksministern inte lyckas i förhandlingarna är kravet att jordbruksministern återkommer till utskottet eller till EU-nämnden för ett förtydligande. Det har varit en ganska tydlig svensk linje tidigare att vi inte går med på vad som helst. Om det finns många andra länder i den här frågan måste Sverige rösta nej eller som absolut minimum lägga ned rösten.

Anf. 44 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag vill också trycka på vikten av att ministern nu verkligen är tydlig och sätter en hård press så att man kommer så långt som möjligt i den här

förhandlingen. Hur långt ned är ministern beredd att gå? Var ligger minigränsen, som Ulf Holm pratar om? Det är väldigt viktigt att vi får reda på det. Vilka initiativ är ministern beredd att ta för att verkligen komma framåt? Har det varit några diskussioner med andra länder så att vi är flera som kan trycka på i den här viktiga frågan?

Vad sade miljö- och jordbruksutskottet i den här frågan? Vad tyckte de om hur långt man kunde gå? Jag antar att ni hade diskussionen uppe med dem också.

Jag vill också fråga hur man ska kunna garantera mängden utsatta småålar – de under 12 centimeter. De fiskas ju upp. Hur kan man säga att det är en viss del som utsätts? Någon kan ju stå bakom kröken och fiska upp dem. Hur kan man garantera att det verkligen blir en utsättning?

Vi har sett på tv och i medierna att det är problem för våra stora ålar när de ska vandra och komma igenom vattenfall och kraftverksanläggningar. Vad jag förstår blir det ganska dyrt att bygga om dem. I pm:et står det om ekonomiska konsekvenser, men det står bara att det så långt som möjligt finansieras inom ramen för den europeiska fiskerifonden. Det här måste ju betyda att vi behöver göra ganska mycket i Sverige för att våra ålar ska klara sig. Vad jag förstår fastnar de flesta i turbinerna och blir ålmos.

Anf. 45 ORDFÖRANDEN:

Jag vill be ledamöterna notera att miljö- och jordbruksutskottet informerades om denna punkt i går. Men beslutssamrådet äger rum här och nu.

Anf. 46 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Ordförande! Som jag sade inledningsvis vill jag också betona vikten i den här frågan genom att göra en ordentlig föredragning även för EU-nämnden. Jag tycker alltså att frågeställningen är viktig, och den är det av många skäl.

Den är viktig för oss konsumenter. Den är viktig inte minst för yrkesutövare som har som en del av sin utkomst att använda sig av den här nyttigheten för att försörja sig. Den är också viktig för en stor mängd människor som har fiske som intresse.

Därför kan jag säga att jag tar med mig det som Björn Hamilton och Bengt-Anders Johansson sade. Jag har det redan i det bakhuvud som vi brukar tala om i sådana här sammanhang.

Hur långt kan man gå, apropå Ulf Holms och Christina Axelssons frågeställningar?

I den här typen av diskussioner, förhandlingar och ställningstaganden är det hundratal beståndsdelar som ska falla på plats och det ska bildas majoriteter. Den typen av avgöranden som vi förhoppningsvis kommer fram till här är helt omöjliga att gå in i med den typ av preciseringar som, lite underförstått, jag förstår att Ulf Holm är ute efter. Det är då inte möjligt att delta på ett så aktivt sätt som jag och den svenska regeringen vill göra i den här typen av diskussion. Man måste ha ett förhandlingsutrymme så att man är på spelplanen. Annars ställer man sig i ett hörn och är inte spelbar. Då är det ingen som tar hänsyn till vad man tycker, tänker eller funderar kring.

Mitt och regeringens slutmål är självklart att vi ska ha fram en plan som innebär att bestånden kan återhämta sig så att vi kan njuta av den här nyttigheten på alla möjliga sätt, precis som vi har gjort i tidigare generationer.

Jag vill tillägga att det finns ytterligare en sak som gör det väldigt besvärligt att sätta upp speciella mått eller procentsatser i det här fallet. Vi är i brist på ett bra biologiskt underlag för våra ställningstaganden. Forskningen har inte varit inriktad på den här typen av bestånd.

Vad beträffar redovisningen i miljö- och jordbruksutskottet i går deltog jag inte själv, men jag har blivit informerad om att utskottet ställde sig bakom det som framfördes där. Det finns ledamöter här runt bordet som förmodligen var med vid gårdagens möte och säkert kan referera det sammanträdet bättre än vad jag kan.

Så till frågan om det kommer att kosta något. Det är klart att det kommer att kosta, men att inte göra något kostar, enligt mitt förmenande, mycket mer. Då riskerar vi att inte ha någon europeisk ål mer.

Det svenska fiskeriverket har – jag förmodar att det gäller dess motsvarighet i andra medlemsstater – till uppgift att titta på hur man på ett förnuftigt sätt kan lösa transporten förbi kraftstationer till exempel utan att vi ska behöva anslå alltför mycket pengar eller ta andra medel i anspråk och att vi kan göra detta på ett så förnuftigt sätt att vi både kan nyttja den kraft som vi har nyttjat i generationer och bevara och utveckla ålbeståndet.

Anf. 47 LARS TYSKLIND (fp):

Fru ordförande! Jag tycker att vi i den här redovisningen har fått en väldigt tydlig bild av Sveriges linje. Att sätta upp ultimativa minimikrav i sådana här förhandlingar är ingen framgångsrik väg. Jag stöttar synpunkten att man har ett öppet mandat. När vi har fått en så tydlig redovisning tycker jag att vi kan känna oss trygga och ställa oss bakom detta.

Anf. 48 JACOB JOHNSON (v):

Jag vill trots det argumentet från Lars Tysklind framföra ett krav på minimikrav vad gäller utsättningen av glasål, nämligen 75 procent som är den siffra som jordbruksministern nämnde. Det är en procentsats för den fiskade ålen, inte den biologiskt tillgängliga. Den kan man alltså följa upp. Det är inte något svårt mått. Jag tycker att det ska vara den svenska positionen att minst 75 procent ska utsättas i europeiska vatten.

Anf. 49 ULF HOLM (mp):

Fru ordförande! När vi sitter här i EU-nämnden ska det vara slutförhandlingar i rådet inför beslut. Då vet vi ganska klart de olika detaljerna i hela förslaget. Ministern redogjorde själv för vilka frågor som kan komma upp och som är särskilt angelägna. Det är tidsangivelserna, det är 40-procentssiffran och det är 75-procentssiffran om glasål.

Det är tre viktiga punkter. Att inte ministern kan redogöra för nämnden med vilken miniminivå han går in i förhandlingen är märkligt. Det här är ingen ny fråga. Den har hållit på 2004, 2003, 2001. Vi har haft en ganska gemensam uppfattning tidigare om att vi ska sträva så långt som möjligt. Det kan man göra i början av en förhandling. Nu är vi på slutpunkten.

Att ministern inte kan redogöra för minimikraven från den svenska regeringen utan kräver ett helt öppet mandat veckan före jordbruksministermötet är väldigt svagt av jordbruksministern.

Meddelar man nu avvikande mening, eller hur gör man?

2006/07:23

13 april

Anf. 50 ORDFÖRANDEN:

Jag noterar ett yrkande. Det har jag inte missat.

Anf. 51 CHRISTINA AXELSSON (s):

Det är oerhört viktigt att man kommer så långt som möjligt. Jag tycker inte att jag fick svar på mina frågor. Hur kan man garantera de här 75 procenten som ska återplanteras? Hur kan man garantera det när man samtidigt tar upp för att äta och inte vet hur mycket som egentligen fiskas?

Jag fick inte heller svar på vilka andra länder som ministern har varit i kontakt med för att de ska kunna hjälpa oss i den här förhandlingen så att vi sätter lite tryck på dem som inte vill nå lika långt.

Anf. 52 SVEN GUNNAR PERSSON (kd):

Fru ordförande! I miljö- och jordbruksutskottet diskuterades inte från något parti några miniminivåer. Jag förutsätter att utgångspunkten för regeringen och Jordbruksdepartementet är att stå bakom kommissionens förslag, men inför det faktum som Ulf Holm pekar på, att detta är en långbänk, och risken att vi inte heller denna gång ska kunna överens om och få ett beslut fattat som innebär att vi faktiskt gör åtaganden för att rädda ålen menar regeringen att vi måste ha en öppen attityd för att faktiskt komma fram i den här frågan till slut. Med de ambitioner som jordbruksministern redovisar med omsorg både om dem som ska fylkas runt smörgåsborden och ålens fortlevnad måste vi ändå förstå att regeringen har en offensiv hållning här och vill ha bästa möjliga resultat, självklart. Så jag står också bakom regeringens hållning i den här frågan.

Anf. 53 ERIK A ERIKSSON (c):

Ordförande! Jag tackar ministern för redogörelsen. Det verkar av engagemanget att döma här som att vi är lika kunniga på det här som när det gäller rovdjur. Jag tror att det är precis tvärtom, men det är en fråga som är enkel att fokusera på. Det är väl viktigt med ett engagemang men vid jämförelse med förhandlingen om torskfiskestoppet så var det tydligt. Ingen brydde sig om oss. Att stå vid sidan av och lämna en förhandling är fel. Vi ska förhandla och söka vänner. Det är rätt. Där har ministern och regeringen full stöttning från Centerpartiets sida. Det är helt rätt. När det gäller minimikrav var det inte fruktbart tidigare helt enkelt. När man står vid sidan av och skriker är det ingen som lyssnar.

Minimikraven diskuterades inte, precis som Sven Gunnar sade, på utskottet av det enkla skälet att det inte finns någon möjlighet att lämna garantier när vi pratar om biologi och naturen. Vi kan ha mål, och vi kan önska, men några garantier får vi aldrig. Den svenska ståndpunkten är rätt och riktig här. Ni gör så gott ni kan, och vi har ögonen på er när ni kommer tillbaka.

Anf. 54 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Ordförande! Christina Axelsson frågade hur vi kan garantera att ut-sättningen sker i enlighet med det som är tänkt och förhoppningsvis kommer att bli överenskommet. Det anges ju uttryckligen i förordningen. Jag förutsätter att vi, det vill säga alla medlemsstater inkluderande den som har den här nyttigheten, följer de förordningar och överenskommelser som vi gör, precis som vi förutsätter det när vi sluter andra överenskommelser oss emellan i den här gemenskapen.

Vilka stöttar oss? Om man generaliserar grovt kan man säga att det är lite grann som vanligt. Det är lite norr mot söder. Vi har goda vänner runt omkring oss, pålitliga vänner i det här sammanhanget. Ju längre söderut man kommer ju värre och svårare är det att få någon som tycker ungefär som vi.

För Ulf Holm vill jag igen påpeka att det viktigaste för mig är att vi får en tillväxt i ålbeståndet. Jag har här angivit vad som är mina utgångspunkter i förhandlingarna. Som i alla andra sammanhang är det alltid självklart att man försöker nå så nära sina utgångspunkter som möjligt. Men eftersom vi vet att man aldrig når riktigt ända fram tycker jag att det är dumt att riskera att behöva ställa sig vid sidan om och då rent av få reda på eller inse att det inte blir någon överenskommelse, därav min försynta begäran om att i det här fallet få ett något öppnare mandat än vad jag eljest brukar begära.

Sedan skulle jag, om ordföranden tillåter, gärna vilja släppa in den verkliga experten på det här området, nämligen Robin Rosenkranz som sitter jämte mig.

Anf. 55 Lantbruksrådet ROBIN ROSENKRANZ:

Experter kan vi nog alla vara. Det är lättare att se vad vi vet om ål än vad vi inte vet. Det enda vi vet om ålen är att 99 procent av den ål som brukar återkomma till Sargasso inte gör det längre. Det är ungefär det enda vi vet om ålen. Så ni vet i princip lika mycket som jag i den här frågan.

Vad vi inte vet är resten. Vi vet inte om den kommer till Sargasso. Vi vet inte om det hjälper med utsättningar ens. Så 75-procentssiffran är oerhört omstridd bland de sydliga länderna. Ices, havsforskningsrådet, säger själva att det inte finns något biologiskt stöd för att en utsättning skulle hjälpa. Däremot vet vi att om vi inte sätter ut så är vi säkra på att det inte hjälper. Det är därför som 75-procent-siffran är oerhört omstridd. Tyvärr är den tagen helt ur luften från början. Vi var tvungna att ha något från början. Så den kommer att bli diskuterad. Det är därför vi säger när det gäller att hålla fast vid 75 procent att vi inte har något att hålla fast oss vid. Därför måste vi förhandla kring frågan. Jag hoppas att det var ett svar.

Anf. 56 ORDFÖRANDEN:

Jag vill ge mig på att sammanfatta den här diskussionen. Det är tio minuter kvar innan migrationsministern kommer hit. Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende och noterar avvikande mening från Miljöpartiet och även Väns-terpartiet.

Anf. 57 ULF HOLM (mp):

Det jag inte kan förstå här och som jag försöker få fram är att om jordbruksministern på mötet finner att det finns en majoritet som kommer att gå emot jordbruksministerns målsättning, hur kommer jordbruksministern att agera då? Det är det vi inte får svar på här. Jag vill verkligen betona att det är det som det gäller. Jag förstår att jordbruksministern vill gå så långt som möjligt. Det vill vi alla här. Men det EU-nämnden ska ta ställning till är ju vilket förhandlingsmandat som ska gälla i värsta tänkbara scenario. Det är det som jag inte får något svar på. Det är det som jag beklagar så väldigt mycket.

Anf. 58 ORDFÖRANDEN:

Vi frågar jordbruksministern en sista gång om det finns något att tillägga i detta utöver väl kända partipolitiska skillnader.

Anf. 59 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Vi kan hamna i ett läge där min bedömning blir att Sverige ska rösta nej. Men det är inte min utgångspunkt i förhandlingen. Min utgångspunkt är att vi ska nå så pass långt så att vi med den kunskap vi har gör bedömningen att detta är bra för beståndsutvecklingen vad gäller europeisk ål.

Anf. 60 ORDFÖRANDEN:

Tack för det klagande tillägget. Då finner jag sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende och noterar likväl avvikande meningar från mp och v.

Anf. 61 CHRISTINA AXELSSON (s):

Vi förstår ministerns dilemma i det här, och vi sätter vår tilltro till ministern att man gör så gott det verkligen går att komma så långt som möjligt. Men det är inte en försynt begäran som ministern gör när han ber om ett öppet mandat. Det är ganska häftigt att vi lämnar ifrån oss det här. Om det skulle bli några större förändringar förmodar jag att ministern har det civillkuraget att ministern återkommer till nämnden på ett eller annat sätt. Det har hänt att man har ringt upp, ringt gruppledarna i respektive parti för att stämma av en annorlunda uppfattning än den som här är redovisad. Jag tar för givet att det hålls.

Anf. 62 ORDFÖRANDEN:

Jag noterar den kloka kommentaren.

Då kommer vi till punkt 4 på rådsdagordningen. Det är, vill jag be ledamöterna notera, inte en beslutspunkt, om jag är rätt informerad, utan en diskussionspunkt. Finns det där något att tillägga från ministern som inte står i pappren?

Anf. 63 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Med tanke på den tidsutdräkt som är gjord tidigare står jag till förfogande för frågor.

Anf. 64 AGNETA LUNDBERG (s):

Fru ordförande! Jag ska ställa tre frågor om torsken. Hur kan kontrollen skärpas så att illegalt fiske inte ska kunna förekomma? Nästa fråga: Kan kontrollen försvåras med en kombination av stoppdagar och havdagar? Hur ska de kombineras? Sedan: Det har framförts kritik av havdagar. Vad anser regeringen om det?

Anf. 65 JACOB JOHNSON (v):

Jag skulle vilja höra om ministern är beredd att driva frågan om fiskestopp när det gäller det östra beståndet och om kraftigare begränsningar av bottentrålningen i Östersjön, vilket jag tycker bör ingå i den här diskussionen.

Anf. 66 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Fru ordförande! Jag har mer en kommentar till det andra stycket i förslag till svensk ståndpunkt. Det är lite olyckligt att det kan tolkas som att den svenska regeringen står bakom påståendet att det finns illegalt fiske i andra länder. Det är då mot bakgrund av att vi inte har, mig veterligt, kommit till punkt i Sverige, att det är någon som har ertappats med illegalt fiske. Så det är lite olyckligt.

Anf. 67 LARS TYSKLIND (fp):

Fru ordförande! Jag har en liten språklig anmärkning, en petitess. Man skriver hur stort problemet *är*. Jag tycker att man mer kan dra slutsatsen av kommissionsrapporten att det finns indikationer på att det finns ett problem så att man inte fastnar i graderingen där. Jag tror att man kan fastna i fel diskussion då.

Det togs upp om miljö- och jordbruksutskottet från statssekreteraren om selektiva redskap. Det tycker jag verkligen att man ska ta med sig och driva. Rimligtvis bör användandet av selektiva redskap premieras i sammanhanget.

Anf. 68 ULF HOLM (mp):

Först har jag försökt leta upp svaren på de tre frågor som ordförandelandet har skickat ut, vad de svenska svaren är på dem. Det är möjligtvis så att jag inte kan hitta dem i papprena. Men jag efterlyser dem.

Sedan är det fråga om man ska försöka vara någorlunda konkret även om det ska vara en allmän riktlinjedebatt och inte något beslut. Jag undrar om ministern anser att man uppfyller kraven i grundförordningen, den grundförordning som man antog, 2002 tror jag att det var, om återhämtningsplanerna, om det verkligen är uppfyllt med det här nya förslaget. Som jag tolkar det är det tvärtom så att man nu sänker villkoren, att det blir sämre som utgångspunkt, vilket jag kan tro är en politisk syftning på att det då blir lättare för länderna att uppnå återhämtningsplanens krav. Det är en politisk taktisk vinkling, så att säga. Frågan är då om man anser att det uppfylls enligt grundförordningsartikel 5, som jag tror är från 2002. Det står också i den grundförordningen att det ska finnas en tidsplan för återhämtningsplanen, och den kan jag inte finna i det underlag som vi har fått. Om det finns någon exakt tidsplan är ganska viktigt.

När det gäller illegalt fiske tror jag att det kom en rapport. Jag har för mig att jag ställde en fråga till jordbruksministern om just det och att det även fanns indikationer på att det var svenska fiskare som stod för det. Ministern lovade då att undersöka det närmare och lägga fram förslag vid lämpligt tillfälle. Detta är ju ett lämpligt tillfälle att gå in på den frågan.

Anf. 69 ORDFÖRANDEN:

Jordbruksministern kan notera att nämndens ledamöter inte har fått något utskick om svar på några frågor. Så det är vi absolut nyfikna på.

Anf. 70 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Jag ska försöka göra mitt bästa att svara på alla frågor, men det var ganska många här nu så ni får ursäkta och upprepa frågeställningarna om jag förbiser någon här, vilket inte är min avsikt. Men så kan ju ske när det är många frågeställningar på bordet.

Först gäller det kontrollfrågan. Det är en jättefråga. Det finns i skilda länder förslag om hur man kan förbättra kontrollen, både gemensamt och nationellt. I syfte att komma vidare har det anordnats olika typer av både gemensamma och bilaterala möten mellan länder, senast i Köpenhamn för ett par tre veckor sedan, för att bland annat kunna utbyta erfarenheter. Vad jag lekmanmässigt kan konstatera är att jag så här långt tycker att det utbytet varit fruktsamt. Vi har saker och ting att lära av varandra. Vi har också en kunskap nu om hur man med den teknik som står till förfogande kan hjälpa varandra för att komma till rätta med det orapporterade fiske som vi vet finns.

Hur ställer det sig då vad gäller havdagar och det i kombination med stoppdagar? Med fasta stoppdagar blir fisket mer beroende av väder. Det har lett till att många fartyg har svårt att fullt ut nyttja sina kvoter. I synnerhet det småskaliga fisket har påverkats negativt beroende på det här. System som kombinerar havdagar med stoppdagar skulle enligt mitt förmenande i någon mån i varje fall förbättra situationen, inte minst för det småskaliga fisket. Med havdagar blir det större flexibilitet helt enkelt i systemet.

Är vi beredda att stoppa fisket i det östra beståndet och vad gäller bottentrålning? Svaret är nej i år. Vi har förhandlat, och vi har kvoter för i år. Det kommer nya förhandlingar, då får vi ta ställning till hur vi ska ställa oss den gången.

Vi har med i våra talepunkter frågor kring selektiva redskap och liknande. Självklart ska vi utnyttja den nya teknik som bjuds och dessutom försöka att hjälpa till att sprida den till grannar, vänner och bekanta runt omkring oss.

Slutligen: Sänker vi kraven? Nej, det gör vi inte. Här försöker vi nu att kombinera återhämtnings- och förvaltningsplaneringen så att vi, precis som med ålen, kan komma framåt i en beståndsutveckling och nyttja den naturresurs på det sätt som vi vill för att få äta god fisk och för att ge yrkeskvinnor och yrkesmän utkomst.

Anf. 71 SVEN GUNNAR PERSSON (kd):

Jag tänkte fråga om det sista stycket i den svenska ståndpunkten om de alternativa lösningarna för att ta hänsyn till de speciella förutsättningar som det småskaliga kustfisket har. Vill den svenska regeringen ha

detta inskrivet i den gemensamma förvaltningsplanen, eller handlar det om att skapa utrymme för enskilda länder att själva hitta de lösningarna inom ramen för förvaltningsplanen och inom ramen för kvoterna till exempel genom att hänföra viss andel av kvoten till det kustnära fisket exempelvis? Vilka andra lösningar tänker ni er?

Anf. 72 JACOB JOHNSON (v):

Det här handlar ju om en flerårig plan. Fiskestoppet i det östra beståndet tycker jag behöver vara med som en diskussionspunkt senare i den fleråriga planen.

Anf. 73 ULF HOLM (mp):

Jag noterar att jordbruksministern inte svarade på frågorna och framför allt inte kunde redogöra för de frågor som ordförandeskapet skulle vilja ha svar på det, att det inte finns en svensk ståndpunkt kring det att redovisa här. Men det här är ingen beslutspunkt på jordbruksministermötet utan en diskussion, så jag kommer inte att kräva alltför mycket. Jag hoppas att jordbruksutskottet i alla fall får detta underlag och kan ha en diskussion med jordbruksministern i detaljer, så får jordbruksministern återkomma hit senare.

När det gäller kommissionens underlag skulle jag vilja ställa en fråga, jag fick inget svar tidigare. Under Allmän bakgrund tredje stycket står det i kommissionens dokument att på grund av osäkerheten när det gäller att beräkna beståndets storlek kan Ices inte leverera fångstprognoser med den grad av noggrannhet som krävs för att genomföra planen. Vi tog kontakt med Ices om det här som menar på att kommissionen har fel. Ices kan visst redovisa detta. Då är frågan om Jordbruksdepartementet kan kolla upp den här uppgiften i kommissionens dokument eller om man bara tar det för givet och om man kommer att ha några synpunkter på detta på mötet.

Anf. 74 AGNETA LUNDBERG (s):

Fru ordförande! Ministern svarade bara delvis på frågan hur man ska skärpa kontrollen för att få bukt med det illegala fisket. Det var att man hade träffats och utbytt erfarenheter. Men vilken insats tänker Sverige göra att få stopp på det illegala fisket?

Anf. 75 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Jag ska göra mitt allra bästa för att svara på de frågor som är ställda. Jag ska börja med det småskaliga fisket. Ett system med havdagar och kortare sommarstopp skulle underlätta för det småskaliga fisket. Möjligheten att välja de dagar då man ska fiska skulle göra att vädrets påverkan skulle minska. Det småskaliga fisket är mer väderberoende än det fiske som drivs från större fartyg. Det småskaliga fisket är även mer tidskrävande, om man ställer fångstmängden i relation till arbetstid.

Låt oss också konstatera att fiskeområdet mellan den svenska sydostkusten och Gotland, det vi kallar för område 27, är ett randområde för torskens utbredning, men i det här området bedrivs endast småskaligt fiske med passiva redskap. Av den anledningen säger vi att detta område

borde undantas från det så kallade sommarstoppet, detta för att underlätta för det småskaliga fisket.

Så de frågor som är framställda av ordförandeskapet. Frågorna är följande:

Ger medlemsstaterna stöd åt målsättningen i planen? Det svenska svaret är ja.

Ordförandeskapet har också frågat vilken typ av förvaltningssystem och kontrollbestämmelser medlemsstaterna föredrar. Ja, vi föredrar ett system med havsdagar i kombination med stoppdagar.

Den tredje frågan är hur förslaget ska utformas för att tillräcklig hänsyn till det småskaliga fisket ska fås. Den frågeställningen bedömer jag att jag redan har försökt att besvara.

Alla medlemsstater är överens om att fiskekontrollen måste bli bättre. Det visar rapporter från kommissionen, och det visar våra interna rapporter som bland annat Fiskeriverket tar fram. Det finns ett orapporterat, eller om vi ska kalla det illegalt, fiske. Det är ett problem. Om inte kontrollen fungerar, och den tycker jag att vi ska vara överens om ska fungera, blir alla förvaltningsåtgärder utan verkan. Här är det viktigt att verka för att fiskarna följer gällande lagar och bestämmelser men också att vi hjälps åt att utforma regelverk som är enkla och lätta att efterleva. Annars är det omöjligt att komma vidare i det här arbetet. En del i det här är, för att ta upp Lars Tysklinds tråd, att utveckla andra redskap men också kanske till exempel sätt att göra fisken mer spårbar än vad den är i dag så att vi som konsumenter kan härleda varifrån den kommer.

Anf. 76 ORDFÖRANDEN:

Det här är en diskussionspunkt som vi har sett anledning att återkomma till antingen här eller i miljö- och jordbruksutskottet.

Anf. 77 JACOB JOHNSON (v):

Jag vill anmäla avvikande mening.

(ULF HOLM (mp): Jag gör likadant.)

Anf. 78 ORDFÖRANDEN:

Jag kan sammanfatta med att konstatera att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i denna fråga. Vi noterar avvikande mening från v och mp.

Som ni säkert har noterat kommer migrationsministern omkring kl. 11.

Jag vill göra nämnden uppmärksam på att återstående frågor på jordbruksministerrådets dagordning är diskussionspunkter. Vi går vidare till nästa punkt, punkt 5 om handlingsplan för förenkling och förbättring av gemensam fiskeripolitik. Där ber vi ministern att som vanligt säga någonting om det som eventuellt är någonting nytt eller som kan överraska nämnden utöver vad som finns i handlingarna.

Anf. 79 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

I samband med att handlingsplanen framsteg presenteras av kommissionen, och detta sker i varje ordförandeskap, trycker vi på att en ökad

2006/07:23

13 april

framförhållning i lagstiftningsprocessen för att underlätta förenklingsarbetet är viktig. I detta bör särskild vikt läggas vid att förankra kommande förslag i de regionala rådgivande nämnder som nu finns och detta i god tid innan processen med handlingar startar. Vi kan lättare nå samförstånd mellan yrkeskåren och övriga intressenter för nödvändiga förändringar i lagstiftningen. I övrigt bör också modern teknologi i så stor utsträckning som möjligt tillämpas och användas.

Anf. 80 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar så mycket för informationen i denna informationspunkt.
Punkt 6 om miljömärkningsprogram för fiskeriprodukter.

Anf. 81 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Jag ser positivt på att ett gemensamt miljömärkningssystem för fisk tas fram. Det är viktigt att det finns ett alternativ som är säkert och kontrollerat med tanke på de konsumenter som känner sig osäkra på om fisken i gemenskapen är hållbar. Det finns också en nisch för yrkesfiskare som kan innebära att branschen fortlever och utvecklas. För svensk del kommer vi att trycka på transparens och spårbarhet som mycket viktiga faktorer i ett gemensamt märkningssystem.

Anf. 82 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag vill bara göra en kommentar, och det är att det här är en väldigt viktig konsumentfråga. Precis som ministern säger har den här frågan också bäring på både ål, torsk och andra fiskar. Här tror jag att ministern kan ha en hög svansföring, för det här är något som den socialdemokratiska regeringen tidigare också har verkat för att få igenom. Det är bara att öka på för att vi ska kunna få det, sprida information om det till konsumenterna, ungefär som rättvisemärkta produkter så att man kan få lite schysst fångad fisk.

Anf. 83 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Jag tycker att det är fint att det i det här sammanhanget inte finns någon motsättning. Det är värdefullt att vi är överens. Jag vill också konstatera att fiskarna och deras organisationer faktiskt på frivillig väg har tagit ett initiativ, och jag har uttryckt till dem och andra att jag uppskattar att de har tagit detta initiativ.

Anf. 84 ORDFÖRANDEN:

Jag får konstatera att det finns, och jag kan nästan tillägga brett, stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i denna fråga.

Vi går över till punkt 7 om frågor om frukt och grönt. Här finns det ett protokoll utsänt från saksamråd i miljö- och jordbruksutskottet den 15 mars. Därefter har det kommit frågor som än så länge inte är behandlade i miljö- och jordbruksutskottet. Det hade utskottet teoretiskt sett kunnat göra i veckan men valde att inte göra det, och då hamnar det i stället här. Detta är en diskussionspunkt.

Ordförandeskapet har inför diskussionen i rådet distribuerat ett antal frågor till medlemsstaterna för att strukturera debatten. Eftersom det är en viktig sak vill jag gärna ta både frågeställningarna och mitt förslag till svar.

Den första frågan lyder: Kan medlemsstaterna acceptera en full frikoppling av bearbetningsstöden för frukt och grönsaker? Ser medlemsstaterna behov av eventuella övergångsåtgärder med delvis eller full koppling av stödet för vissa särskilt känsliga färska produkter? Om så: a) Vilka känsliga produkter ska detta omfatta? b) Hur avser medlemsstaterna i så fall att den partiella kopplingen ska ske? Vilka övergångsåtgärder anses nödvändiga? c) Hur lång ska övergångsperioden vara?

Då säger jag att jag anser att kommissionen har presenterat ett mycket konstruktivt och framåtsträvande förslag till reform. Den mest positiva aspekten av reformförslaget är frikopplingen av stödet för bearbetning av frukt och grönsaker. Kommissionens förslag att frukt och grönsaker ska omfattas av gårdsstöd gör systemet mer transparent och mer förenligt med WTO:s gröna box, vilket är mycket positivt. Jag välkomnar att kommissionen inte föreslagit någon partiell frikoppling, då det skulle innebära administration av två system.

Den andra frågeställningen som finns lyder: Krishantering föreslås som ett av de tillgängliga instrumenten inom producentorganisationerna. Flera medlemsstater anser dock att krishantering ska vara tillgängligt för alla producenter, inte enbart medlemmar i producentorganisationer.

- A. Anser ni att krishantering behövs, och om det är så, vilken typ av krishanteringsåtgärder är då önskvärda?
- B. Kan medlemsstaterna acceptera att krishanteringen ska förvaltas av producentorganisationerna?
- C. Ska krishanteringsåtgärder endast vara tillgängliga för producenter som är medlemmar i producentorganisationer?

Sverige är principiellt emot gemenskapsfinansierat krishanteringsstöd, men om stöd för krishantering trots detta införs bör följande förutsättningar vara uppfyllda, nämligen förenlighet med WTO:s gröna box, konkurrensneutralitet och budgetneutralitet. Därmed anser jag inte att stöd bör utbetalas för grönskörd, icke-skörd och återtag. Jag anser dock att det är positivt utifrån budgetmässiga aspekter att kommissionen valt att inte avsätta särskilda medel för krishanteringsstöd utan i stället föreslår krishantering som en stödberättigad åtgärd enbart för producentorganisationers medlemmar.

Anf. 86 ULF HOLM (mp):

Fru ordförande! Det här ska ju vara en diskussionspunkt, och beslutet tas med enhällighet i det här ärendet. Min första fråga gäller om det är så.

Min andra fråga är följande: Nu får vi det här vid sittande möte, och det är alltid lite olyckligt när man inte hinner diskutera med sin partigrupp – det vill säga: Jag har inte läst på tillräckligt på den här punkten.

Jordbruksutskottet borde ta en diskussion om det här, så det kan komma tillbaka senare. Det är lite svårt att säga att det här är okej, ministern, när man inte har tittat på det.

Det låter positivt, det som ministern säger.

Anf. 87 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Det är kvalificerad majoritet som gäller för det här ärendet och ingenting annat. I övrigt tackar jag för stödet.

Anf. 88 ORDFÖRANDEN:

Det står också i kansli kommentarerna att så är fallet. Ett tips till Ulf Holm är att kolla dem regelbundet. Det gör han bra – det vet jag.

Eftersom detta är en diskussionspunkt kan vi nöja oss med att sammanfatta med att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i denna fråga. Det var punkt 7.

Punkt 8 är en informationspunkt om tvärvillkor. Där har det skickats ett brev från svensk sida till kommissionen. Det är utsänt i utskick 2.

Anf. 89 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Jag välkomnar och stöder kommissionens rapport, som jag anser vara ett steg i rätt riktning. Det är positivt att kommissionen nu öppnar för en diskussion om hur tillämpningen kan effektiviseras. Det är viktigt att vi gör en genomgripande översyn av systemet med tvärvillkor och att översynen verkligen leder till förenklingar och förbättringar.

Som jag ser det nu är det inte aktuellt att införa nya tvärvillkor.

Anf. 90 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag fick det här brevet av Ulf Holm, för jag hade inte fått utskick 2. Vad jag förstår så gäller detta det brev som börjar med *Dear Marianne*. Det är skrivet på engelska, men jag sitter i det svenska parlamentet, och vad jag förstår är det här skickat av det svenska departementet. Därför förutsätter jag att det dokumentet finns även på svenska, och det skulle jag vara intresserad av att ha. Det papper jag har här kan jag ge tillbaka till Ulf Holm.

Jag vill också ställa en fråga. Det är ju viktigt, nu när man börjar diskutera de här tvärvillkoren, att man inte tar bort de regler som Sverige har tyckt är viktiga, nämligen folkhälsa, djurhälsa, miljöfrågor och djurskydd. Finns det någon risk för att man i de här diskussionerna – det börjar ju alltid med diskussioner innan man fattar beslut – kommer att börja rucka på dem även om det inte finns några skarpa förslag om det än? Om det finns en risk är det ju viktigt att vi får höra regeringens ståndpunkter. Hur tänker ministern agera för att situationen inte ska uppkomma att det blir så?

Anf. 91 ORDFÖRANDEN:

Låt mig bara säga att brevet gick ut efter utskick 2 per e-post. Rätt ska vara rätt med det. Det kan förklara varför det inte hade nått Christina Axelsson.

Anf. 92 ERIK A ERIKSSON (c):

Fru ordförande! I utskottet hade vi den diskussion som Christina Axelsson efterlyser lite grann. Det var bra att både s och andra lyfte fram frågan.

Det här är väldigt brett. Det handlar ju bland annat om livsmedelssäkerhet och djurskydd. Där sade utskottet – det är vi tydliga med – att det svenska djurskyddet icke ska ruckas på. Benhårt ska vi fortsätta jobba för det. Det har vi nu skickat med via statssekreteraren till ministern. Jag hoppas att det har nått fram.

I övrigt vill jag säga det att snart frodas våra beteshagar i detta gamla land, och i och med det kommer djur ut på bete som har varit i hävd under mycket lång tid. Vad har då detta med saken att göra? Jo, det är någonting alldeles oerhört centralt. Det finns nämligen djurhållare som i dag inte riktigt törs släppa ut sina djur beroende på tvärvillkoren. De känner sig osäkra.

Låt mig kort dra en parallell till CSN, fru ordförande! Man får studiemedel om man klarar sina poäng. I det här fallet kan man säga att man inte riktigt vet vilka poäng man ska ta för att få sitt stöd, och stödet är viktigt för att man ska kunna hålla de här betesmarkerna i gång, något som vi uppskattar väldigt mycket. Därför är det viktigt för enskilda medborgare hur vi som lagstiftare behandlar denna fråga. Det påverkar enskilda medborgare.

Översynen är viktig, och det är viktigt att ministern kommer tillbaka och redogör för hur diskussionerna har gått. Vi vill inte se några fler tvärvillkor i framtiden, vilket ju står i den svenska ståndpunkten.

Anf. 93 ORDFÖRANDEN:

Tack för den pedagogiska parallellen! Vi kan som sagt notera att det här är en informationspunkt i en ny fråga, så vi kan säkert lova att den kommer tillbaka.

Anf. 94 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Vad beträffar brevet är det alldeles säkert möjligt att ta fram en svensk version av det om det efterfrågas. Jag skulle faktiskt kunna tänka mig att det redan finns, men om inte så är fallet ska vi självklart göra det om efterfrågan finns, som sagt.

Låt mig också konstatera att det här handlar om att försöka få bort så mycket krångel som möjligt, inte att försämra för de väsentligheter som vi och, vet jag, många av våra grannar, vänner och bekanta ute i Europa också tycker är viktiga, till exempel djurskyddsfrågorna.

Låt mig då ge några exempel på vad det är för någonting som kommissionen tycker att man skulle kunna titta över. Ja, det är till exempel saker som att man skulle introducera en minimiregel för hur litet avdraget ska vara för att det ska göras. Deras förslag är 50 euro, alltså ungefär 450 kronor. Detta föreslår man alltså för att få bort en del administrativt krångel som vi och alla andra medlemsstater har.

Anf. 95 CHRISTINA AXELSSON (s):

Just i den senare frågan antar jag att ministern kommer att återkomma till både utskottet och oss i EU-nämnden.

Vad gäller brevet, som var daterat den 8 mars, tycker jag att en sak är märklig. Att ett brev är daterat den 8 mars och vi får det utsänt via e-post nu samma dag eller dagen innan vi har EU-nämnd och att det då inte finns en svensk översättning tycker jag är anmärkningsvärt av den svenska regeringen, och det vill jag påtala här. Vi pratar så mycket om att man ska behålla svenskan inom EU och att det är viktigt att var och en ska kunna tala sitt språk, och då tycker jag att det är viktigt att vi kan göra det också i vårt eget parlament.

Anf. 96 ORDFÖRANDEN:

Vill ministern eller någon tjänsteman kommentera just språkfrågan? Annars återkommer nämnden kanske i sin skrivelse så småningom. Jag får signaler om att ingen vill kommentera detta ytterligare.

Vi kan då vara nöjda med behandlingen så här långt av punkt 8. Då ska jag sammanfatta den. Eftersom den har ett politiskt innehåll vill jag konstatera att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i denna fråga. Det var alltså punkt 8.

Då kommer vi till punkt 9 om övriga frågor. Där finns ett papper utsänt i ett sent utskick, på danska i det här fallet, i punkt 9 d. Finns det något därutöver att tillägga från ministrarnas sida?

Anf. 97 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Ordförande! Möjligen kan jag lägga till någon kommentar kring WTO-förhandlingarna. Som alla känner till pågår sedan en tid tillbaka ett ökat engagemang i WTO-förhandlingarna från de stora aktörerna, inte minst uttalat av Brasiliens president Lula efter sitt möte med president Bush nyligen. I nästa vecka kommer kommissionen att informera oss om läget. G 4-gruppen, som består av USA, Brasilien, Indien och kommissionen, hade ett möte i New Delhi som ägde rum i går och i förrgår. En avrapportering från detta möte blir troligen huvudpunkt i kommissionens information. En av dagarna deltog för övrigt också Australien och Japan.

Vi har ännu inte fått någon rapport från vår ambassad i New Delhi, men enligt citat i pressen är man överens om att gå vidare och förhandla i G 6-gruppen parallellt med förhandlingsarbetet i Genève. Inget konkret genombrott har alltså skett. Nästa möte i G 6-gruppen kommer enligt uppgift att anordnas av Japan och Australien och äga rum i mitten av maj.

Från svensk sida fortsätter vi stödja kommissionen i deras arbete för att nå en överenskommelse. Det är den sista meningen som är mitt huvudbudskap till EU-nämnden i dag.

Anf. 98 HILLEVI LARSSON (s):

Den danska delegationen har ju även väckt en annan fråga, och den gäller djurtransporter.

Anf. 99 ORDFÖRANDEN:

Jag vill bara kort bryta in och fråga om det fanns frågor om WTO, eftersom Ulf Holm också har begärt ordet. Så verkar inte vara fallet. Då tackar vi för informationen i den frågan och går tillbaka till Hillevi Larssons fråga.

Anf. 100 HILLEVI LARSSON (s):

Man har ju haft en skandal i Danmark, där transporttiden har överskridits. Det här är ju väldigt allvarligt med tanke på att vi redan i dag anser att den tillåtna transporttiden i EU är för lång. Om man då dessutom överskrider den gränsen så är det ju mycket allvarligt. Det är glädjande att Danmark också självt inser detta.

Jag tycker att vi ska ta tillfället i akt här och påpeka hur allvarligt vi tycker att det här är och även nämna att vi vill sänka den tillåtna gränsen för djurtransporter.

Det här handlar ju delvis om djurskydd, men det handlar även om miljön. Långa transporter frestar ju på miljön. Det handlar ju om utsläpp i samband med transporter. Man kan alltså se den dimensionen också. Även konsumentintresset spelar in eftersom allt fler konsumenter bryr sig om djurskydd, och kvaliteten på köttet kan ju också faktiskt i förlängningen försämrats.

Jag hoppas verkligen att regeringen tar det här tillfället i akt att stödja Danmark och även gå ytterligare ett steg och påpeka att vi vill förkorta transporttiderna allmänt.

Anf. 101 ULF HOLM (mp):

Jag vill instämma i Hillevi Larssons argumentering här. Även om det nu är så att man inte har brutit mot bestämmelserna om längden för djurtransporter så måste man ändå säkerställa att de regler som finns efterlevs. Jag tycker att ministern ska ta tillfället i akt och lyfta fram en allmän diskussion om djurtransporterna och inte, bara för att vara vän med EU-kärnan och EU-kommissionen, säga att Danmarks fråga inte är aktuell just nu. Jag tycker att han verkligen bör ta tillfället i akt och lyfta upp detta i den allmänna diskussionen. Trycket är ju väldigt starkt i Danmark, och det är det också här i Sverige. Vi gör gemensam sak i detta.

Anf. 102 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

För att inte göra föredragningen längre än vad som behövs kan jag bara hänvisa till det till nämnden redovisade förslaget till svensk ståndpunkt, där vi alltså säger att Sverige anser att nuvarande regelverk tillåter alltför långa transporter av djur. Det kommer jag självklart, därest nämnden inte säger något annat, att både stå för och framföra vid behov.

Anf. 103 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den informationen. Då är vi klara med punkt 9 om övriga frågor, som jag förstår det.

Då frågar vi om det finns något att tillägga dels vad gäller den informella lunchdiskussionen, dels vad gäller eventuella nytillkomna A-punkter. Vi har inte sett några, från kansli- och ordförandehåll, men det händer ju saker in i det sista i dessa sammanhang. Finns det något att tillägga där?

Anf. 104 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Det kommer att vara lunchdiskussion kring olagligt, oreglerat och okontrollerat fiske men också omkring destruktiva fiskemetoder. Det är en, inte minst apropå dagens EU-nämndssammanträde, synnerligen aktu-

ell och adekvat fråga att diskutera. Jag kommer självklart att framföra erfarenheter som vi har gjort i vårt land men också ta till mig erfarenheter som jag kan bibringa oss i Sverige på olika och alla sätt.

Vad beträffar A-punkter blir jag upplyst om att en sådan A-punktlista lär vara översänd till nämnden.

Anf. 105 ORDFÖRANDEN:

Nej, eller så var den tom. Kanslichefen förnekar detta ivrigt, och vi har inte sett någon.

Anf. 106 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Ordförande! Jag föreslår då att Tomas Dahlman tar denna punkt.

Anf. 107 Departementsrådet TOMAS DAHLMAN:

Fru ordförande! Jag hade förstått det som att vi hade skickat över det här, men det kanske inte har hunnit komma till kansliet. Men det finns en preliminär A-punktlista med 13 punkter. Sedan ska det komma ytterligare punkter. Ska jag läsa upp punkterna för nämnden? Finns det intresse av det?

Anf. 108 ORDFÖRANDEN:

Ja, det får du göra då, snabbt i rubrikform. Sedan ska vi naturligtvis undvika att det blir så här igen.

Anf. 109 Departementsrådet TOMAS DAHLMAN:

Den första punkten gäller antagande av rådets beslut om fastställande av gemenskapens ståndpunkt i Internationella sockerrådet beträffande förlängningen av internationella sockeravtalet 1992.

Punkt 2 gäller antagande av rådets beslut om fastställande av gemenskapens ståndpunkt i Internationella spannmålsrådet beträffande förlängningen av konventionen om handel med spannmål 1995.

Punkterna 3 och 4 handlar bara om att ersätta ledamöter. Det är två lettiska ledamöter, så det tänker jag inte gå närmare in på.

Punkt 5 gäller förslag till rådets förordning om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av och om frisläppande av den preliminära tull som införts på vissa typer av frysta jordgubbar med ursprung i Folkrepubliken Kina.

Punkt 6 gäller rådets beslut om den ståndpunkt som gemenskapen ska inta i AVS-EG-ministerrådet – AVS står alltså för Afrika, Västindien, Stilla havet – i fråga om ett beslut om ändring av AVS-EG-ministerrådets beslut nr 3/2001 om tilldelning av medel till Somalia från åttonde och nionde Europeiska utvecklingsfonden.

Anf. 110 ORDFÖRANDEN:

Du får gärna ta rubrikerna i kortform, om du vill, och bara säga ämnena.

Anf. 111 Departementsrådet TOMAS DAHLMAN:

Punkt 7 gäller rådets beslut om utlämnande av uppgifter när det gäller utbyte av sekretessbelagda uppgifter mellan EU och Island.

Punkt 8 gäller förslag till överföring av anslag nr 2 – det gäller EG-domstolen – i den allmänna budgeten.

Punkt 9 gäller ingående av partnerskapsavtal om fiske mellan EG och Republiken Gabon.

Punkt 10 gäller rättelse av rådets direktiv om avyttring av foderblandningar.

Punkt 11 gäller förslag till direktiv om utsläppande på marknaden av pyrotekniska artiklar.

Punkt 12 gäller ett beslut från rådet och parlamentet om ett åtgärdsprogram för tullfrågor i gemenskapen, antagande av rättsakten.

Och punkt 13 gäller upphävande av rådets direktiv om att upphäva begränsningar av friheten att tillhandahålla tjänster inom sektorn offentliga bygg- och anläggningsarbeten och vid tilldelningen av offentliga bygg- och anläggningskontrakt.

Anf. 112 ORDFÖRANDEN:

Då har vi det i alla fall i de stenografiska uppteckningarna. Hoppas att vi får detta utsänt till nästa gång! Vi har inget att tillägga när det gäller det här. Då lägger vi A-punktsslistan till handlingarna och tackar jordbruksministern med medarbetare så hemskt mycket för i dag.

Vi går direkt vidare till migrationsminister Billström som har väntat en stund på oss. Eventuella bensträckare får anstå till efter hans punkter. Medan vi hämtar honom kan jag påminna nämnden om att det nu gäller att hänga med i rådsagendan, eftersom den är delad mellan statsråden Billström och Ask. Av uppenbara skäl kommer vi att börja med de punkter där statsrådet Billström är föredragande och sedan ta de andra med statsrådet Ask. Min ambition är i alla fall att inte glömma några punkter, utan nämner jag dem inte beror det på att det är Askfrågor.

A-punktsslistan från Jordbruksdepartementet kom in kl. 10.50 i dag. Det var lite sent – det måste vi faktiskt notera. Vi hoppas att det blir bättring på den punkten.

2006/07:23

13 april

3 § Rättsliga och inrikes frågor

Statsrådet Tobias Billström

Återrapport från ministerrådsmöte den 15 och 16 februari 2007

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 19 och 20 april 2007

Anf. 113 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar migrationsministern varmt välkommen till nämnden! Även migrationsministerns medarbetare hälsas välkomna. Ni får gärna presentera er mycket kort med namn och roll.

Anf. 114 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Tack så mycket för det, fru ordförande! Det är, som alltid, trevligt att vara här i EU-nämnden för att leverera vår information.

Jag vet inte om jag ska presentera mina medarbetare eller om ordföranden vill att de ska göra det själva.

Anf. 115 ORDFÖRANDEN:

Det är upp till er.

Anf. 116 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Då har vi längst ut på kanten Kristina Lindahl som är en av mina politiskt sakkunniga. Därefter har vi Sophie Dernelid som representerar EU-enheten på departementet, planeringschefen Ola Henrikson på Justitiedepartementet samt politiskt sakkunniga Minna Ljunggren som ingår i min stab, precis som Kristina.

Fru ordförande! Då har vi återrapporteringen från RIF-rådet den 15 februari 2007, som vi kanske ska gå in på direkt. Vid RIF-rådets senaste möte diskuterades möjliga framtida, mer konkreta, åtgärder på migrationsområdet mot bakgrund av riktlinjerna i slutsatserna från Europeiska rådet och kommissionens meddelande om den övergripande migrationsstrategin. Vi framhöll från svensk sida att Europeiska unionen borde försöka skapa verkliga partnerskap med tredjeländer, inte främst genom separata migrationsavtal utan genom integrering av migration i regionala och landstrategiska dokument samt i programplanering inom biståndspolitik.

Vi välkomnade de så kallade *migration missions* som redan under våren ska skickas till ett par länder i Afrika och underströk vikten av att de får utgöra inledningen till långvariga åtaganden från EU:s sida. Vi påtalade även att stödet till samarbetsländerna för att hantera flyktingrättsliga åtaganden måste ingå i detta.

Från svensk sida tog vi vid mötet även upp den mycket allvarliga flyktingsituation som blivit följden av oroligheterna i Irak. Den betecknas av UNHCR som den största i världen just nu och har lett till en alltmer ansträngd situation med högre och växande belastning på de närliggande mottagarländernas resurser och säkerhetssituation. Vi menade att alla EU:s medlemsstater bör ha en beredskap om situationen i Irak förvärras ytterligare och att det är hög tid för EU att flytta fokus från enbart Medelhavsområdet och migrationen från Afrika och även se över möjligheterna att öka det gemensamma stödet till länderna i Iraks närområde.

Det tyska ordförandeskapet har i samarbete med kommissionen valt att ta upp frågan på dagordningen för detta råd. Jag återkommer strax till den. Därmed var återrapporteringen slut.

2006/07:23
13 april

Anf. 117 BODIL CEBALLOS (mp):

Jag ser att Sverige har tagit upp bra synpunkter, tycker jag. Jag skulle vilja veta om de andra länderna i samma utsträckning fokuserar på att också prata om biståndspolitik, programplanering och landstrategier eller om det i huvudsak handlar om det här med att bekämpa den olagliga, som man kallar det, invandringen. Jag får nämligen andra signaler från andra håll, så att säga, om att det är mycket mer fokus på det medan vi har ett lite annat fokus.

Anf. 118 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Jag tar det helt kort, eftersom det här återkommer under punkt 12 inför det här mötet – då hade jag tänkt ta upp lite om vad vi har för indikationer. Men man kan konstatera att det vid detta rådsmöte inte var så många länder som uttalade sig, så det är svårt att säga huruvida det fanns en dedicerad uppfattning från början. Det är inte så konstigt heller, eftersom det faktiskt var första gången som Irakproblematiken diskuterades i ministerrådet med de här utgångspunkterna. Det har inte förekommit tidigare, utan det skedde tack vare att Sverige tog upp det. Men vi återkommer till detta strax.

Anf. 119 ORDFÖRANDEN:

Kan vi därmed lägga rapporten från det ministerrådet till handlingarna? Svaret är ja.

Om jag nu är tillräckligt påläst är det punkt 10 a på rådsagendan som vi ska ta upp med migrationsministern. Han nickar. Jag vill bara uppmärksamma nämnden på att det har varit saksamråd i socialförsäkringsutskottet senast i går där det har avgivits stöd för regeringens ståndpunkt med avvikande mening från Vänsterpartiet. Hit kommer det då som en diskussionspunkt.

Anf. 120 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Då är det helt riktigt punkt 10 a om informationssystemet för viseringar, VIS. Det gäller förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om informationssystemet för viseringar, VIS, och utbytet av uppgifter mellan medlemsstater om viseringar för kortare vistelser.

Helt kort kan jag säga att VIS-förordningen utgör en rättslig ram för informationssystemet för viseringar. Europaparlamentet deltar i medbeslutandeförfarandet om VIS-förordningen.

Den 28 mars hölls ett trilogmöte mellan ordförandeskapet, Europaparlamentet och kommissionen. Ordförandeskapet kommer vid rådet att informera om utfallet av det mötet.

Vi har ännu inte fått något bakgrundsdokument från ordförandeskapet. Men de utestående frågor i förordningsförslaget som kan komma upp för en eventuell diskussion är den så kallade övergångsklausulen i VIS-förordningen som ska möjliggöra att brottsbekämpande myndigheter får tillgång till VIS – justitieministern kommer att återkomma till det under

punkt 10 b – samt den fortsatta hanteringen av frågan om en deklaration i VIS-förordningen vad gäller information om missbruk av viseringar.

Europaparlamentet har indikerat att det kan acceptera en av ordförandeskapet föreslagen deklaration med innebörden att frågan ska hanteras i samband med behandlingen av förordningsförslaget till en gemensam viseringskodex. Sverige kan acceptera en sådan lösning.

Vidare kan ordförandeskapet tänkas höra efter om det finns stöd för Europaparlamentets förslag i fråga om bestämmelser för sökning av VIS-data vid gräns samt diskutera själva bestämmelsen som rör överföring av data.

Från svensk sida stöder vi de förslag i fråga om sökning av data vid gräns som tar till vara VIS möjligheter men som samtidigt inte innebär en orimlig börda för våra gränskontrollmyndigheter, i likhet med det förslag som Europaparlamentet har lämnat. Vi ställer oss också positiva till att data som har lagts in i VIS inte systematiskt ska få överföras till tredjeland utan grund, i linje med nuvarande ordförandeskapsförslag.

Europaparlamentets LIBE-utskott måste senast i maj fatta beslut om förordningsförslaget för att omröstning i plenum ska kunna äga rum i juni. Om den första läsningen i parlamentet misslyckas kan beslutet dröja. Sverige är mycket angeläget om att en lösning uppnås och att VIS-förordningen snarast kan antas. Det innebär väsentliga merkostnader för medlemsstaterna och för den europeiska unionen om VIS-förordningen blir ytterligare försenad.

Anf. 121 BODIL CEBALLOS (mp):

I går kunde varken jag eller Gunvor G Ericson, som är vår ordinarie ledamot i socialförsäkringsutskottet, vara närvarande. Men vi vill också anmäla avvikande uppfattning i den här frågan, av samma skäl som Vänsterpartiet.

Anf. 122 JACOB JOHNSON (v):

Ja, då får jag formellt anmäla avvikande mening med hänvisning till den avvikande meningen vid saksamrådet i socialförsäkringsutskottet när det gäller det här systemet. Vi ser det som ett steg mot en harmoniserad viseringspolitik som kommer att leda till en mer restriktiv flyktingpolitik samtidigt som det i stort sett saknas lagliga möjligheter att söka asyl i dag.

Anf. 123 ORDFÖRANDEN:

Då konstaterar jag att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i denna fråga, med avvikande meningar från v och mp.

Då går vi vidare. Det är, som sagt, justitieministern som hanterar 10 b. Då går vi till punkt 11 om bekämpning av ”pull”-faktorer i samband med olaglig invandring. Där finns det egentligen inte så mycket utsänt, så där lämnar vi ordet till migrationsministern.

Anf. 124 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Rapporten rör särskilt olaglig anställning. Enligt kommissionen kan bland annat anställning av tredjelandsmedborgare

som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium utgöra en bidragande faktor till den olagliga invandringen till EU:s medlemsstater.

Kommissionen kommer vid rådsmötet att informera medlemsstaterna om sin avsikt att senare under våren lägga fram ett förslag till direktiv om införande av sanktioner mot arbetsgivare som anställer tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium.

Medlemsstaterna ombeds informera kommissionen och vilka sanktioner, både administrativa och straffrättsliga, som kan vidtas mot arbetsgivare som anställer tredjelandsmedborgare som saknar tillstånd att vistas i medlemsstaterna eller personer som saknar arbetstillstånd.

Enligt gällande svensk ordning finns möjlighet att vidta åtgärder, både administrativa och straffrättsliga sanktioner, mot arbetsgivare som anställer utlänningar som saknar erforderligt arbetstillstånd.

Anf. 125 BODIL CEBALLOS (mp):

Jag har för mig att jag läste någonstans att man ville att straffskalan skulle vara upp till åtta år, eller till och med minst åtta år. Men jag kan inte minnas var jag har läst det, så jag skulle vilja veta om det på något sätt stämmer.

Anf. 126 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Jag vet inte riktigt heller var Bodil Ceballos har sett det där. Det finns ju inget utsänt material om vad kommissionen tycker och tänker i frågan. Innan det ligger på bordet har jag ingen möjlighet att uttala mig.

Anf. 127 ORDFÖRANDEN:

Vi noterar att detta är en informationspunkt, och vi tackar för informationen från statsrådet.

Vi kommer nu till punkt 12 – flyktingsituationen i Irak och dess grannländer. Även på denna punkt var det saksamråd i socialförsäkringsutskottet i går med noteringar om stöd för regeringens ståndpunkt och avvikande mening från v. Jag antar att det kunde ha varit det även från mp.

Nytt i den saken är ett brev från kommissionären Franco Frattini. Det ska vara utsänt i utskick 2. Det finns även protokollsutdrag från socialförsäkringsutskottet utsänt.

Finns det därutöver någonting från ministern?

Anf. 128 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Som jag nämnde tidigare apropå frågan har vi från svensk sida verkat för att flyktingsituationen i Irak med grannländer ska uppmärksammas inom EU-kretsen. Vi välkomnar att ordförandeskapet tillsammans med kommissionen har valt att föra upp frågan på dagordningen för detta råd.

Den irakiska flyktingsituationen betraktas av FN som en av de största i världen just nu. Irak har i dag nästan två miljoner internflyktingar. Drygt två miljoner irakier har flytt till grannländerna. UNHCR bedömer dessutom att antalet flyktingar under 2007 kommer att öka markant.

2006/07:23

13 april

Jag informerade de övriga medlemsstaterna under det förra RIF-rådet i februari om den stora inströmningen till Sverige och sade att vi förutser en kraftig ökning under 2007. Jag påtalade också vikten av att EU agerar som en global aktör på asyl- och migrationsområdet som vi enades om i den globala ansatsen från 2005 och genom beslut i Europeiska rådet så sent som i december 2006.

Vi anser att man måste hantera den irakiska flyktingsituationen både genom att hitta sätt att öka skyddskapaciteten i Iraks närområde, där ju de allra flesta irakiska flyktingar befinner sig, och som en fråga för den gemensamma asylnpolitiken inom EU.

Jag genomförde själv en resa i Iraks grannländer Syrien och Jordanien för precis en vecka sedan för att få en uppfattning om situationen för de irakier som vistas där. Vad som framför allt blev tydligt under besöket var den svåra humanitära situation som många irakiska flyktingar lever i och vikten av att deras situation, eller rättare sagt humanitära kris, ges mer uppmärksamhet av det internationella samfundet.

Så länge som situationen i Irak inte stabiliseras kommer sannolikt flyktingströmmarna att fortsätta. Långsiktigt är detta ohållbart för grannländerna, vars resurser redan är mycket ansträngda. Tillgången på boende, skolgång och hälsovård är redan i dag mycket bristfällig för de flesta irakiska flyktingar. Samtidigt ska vi komma ihåg att Syrien och Jordanien har varit mycket generösa i sitt mottagande av irakier trots en omfattande inströmning.

Jag kommer att informera RIF-rådet om dessa erfarenheter och återigen påtala vikten av internationellt stöd till flyktingmottagandet. I nästa vecka äger en konferens rum i Genève som FN:s flyktingkommissarie åter kommer att leda och där jag kommer att representera Sverige.

Syftet är att diskutera möjligheterna för det internationella samfundet att bistå de irakier som är på flykt inom Irak och i grannländerna genom humanitära insatser. Jag hoppas på en stark uppslutning från EU:s sida. Jag hoppas också att vi kan identifiera vägar att kanalisera stöd till flyktingarna genom FN-organ och frivilligorganisationer.

Under mötena med representanter för de syriska och jordanska regeringarna betonade jag, vilket vi också kommer att göra i RIF-rådet, att Sverige fäster mycket stor vikt vid att FN:s flyktingkommissariat UNHCR ges möjlighet att verka i Iraks grannländer, vilket i dag inte alltid är fallet.

Jag är övertygad om att diskussionerna i RIF-rådet också kommer att beröra det faktum att antalet irakiska flyktingar skiljer sig kraftigt åt mellan olika medlemsstater. Sverige är destinationsland för ungefär 50 procent av alla irakier som kommer till Europa. Det finns givetvis flera olika anledningar till detta.

Flertalet inresor till Sverige möjliggörs genom den fria rörligheten inom EU och eventuellt av uppfattningen om förmånliga möjligheter till permanent uppehållstillstånd i Sverige. Detta visar att det här är en gemensam europeisk fråga, precis som inströmningen över Medelhavet som ofta diskuteras i EU. Jag kommer att understryka att situationen också tydligt pekar på behovet av ett på sikt harmoniserat asylsystem inom den europeiska unionen.

Slutligen kommer vi i RIF-rådet att betona att det vore önskvärt att fler europeiska länder blev vidarebosättningsländer för att visa solidarisk

ansvarsfördelning med de största flyktingmottagande länderna och hitta lösningar för vissa av de mest sårbara grupperna som finns i Irak.

Därtill, fru ordförande, har kommissionär Franco Frattini skrivit ett brev till ordförandeskapet som delgavs medlemsstaterna tidigt i torsdags morse. Franco Frattini pekar i brevet på en rad olika åtgärder som på kort och medellång sikt kan vidtas inom den europeiska unionen.

För det första kommer kommissionen att se till att den budget som finns inom den övergripande EU-budgeten för stöd till medlemsstater som plötsligt får en ovanligt stor inströmning av asylsökande eller migranter görs tillgänglig även för de medlemsstater som tar emot stora mängder irakier. När den budgeten inrättades var den främst avsedd för EU:s södra medlemsstater, som har en stor inströmning över Medelhavet. Vi ser preliminärt positivt på detta initiativ, men det återstår givetvis att se exakt hur dessa pengar kan användas och enligt vilka kriterier de ska fördelas.

För det andra menar Franco Frattini att vidarebosättning, alltså flyktingkvotsuttagning, bör användas i större utsträckning för att nå de mest sårbara grupperna av irakier. Det skulle kunna utgöra en tydlig markering från EU:s sida om stöd till UNHCR:s arbete med dessa grupper. Det understryks också i brevet att de medlemsstater som tillämpar vidarebosättning ska kunna få viss kompensation för detta genom den europeiska flyktingfonden. Sverige, som är ett av de fåtal länder i den europeiska unionen som har en flyktingkvot, välkomnar detta.

Kommissionen avser också att kalla samman en expertgrupp för att diskutera praxis i medlemsstaterna vad gäller hantering av asylsökande från Irak.

Slutligen anser kommissionär Franco Frattini att de medel som finns inom EU-budgeten för migrationspolitiskt samarbete med tredjeland, den så kallade Aeneasfonden, eventuellt kan komma till användning för att öka skyddskapaciteten i Iraks närregion genom ett större finansiellt bidrag till UNHCR från EU än vad som redan har allokerats.

Vi välkomnar från svensk sida kommissionär Franco Frattinis rapport i RIF-rådet, och vi tycker att brevet med de föreslagna gemensamma åtgärderna på ett bra sätt speglar att detta är en mycket komplex fråga som behöver hanteras på ett övergripande sätt.

Anf. 129 JACOB JOHNSON (v):

Jag vill anmäla avvikande mening. Vi tycker att det saknas en kritik av grundorsakerna till flyktingströmmen från Irak, nämligen USA:s folkrättsvidriga ockupation. I protokollet står det "folkrättsliga" ockupation, och det måste ju vara fel. Vi ser detta som en folkrättsvidrig ockupation.

Anf. 130 BODIL CEBALLOS (mp):

I det här fallet anmäler vi inte avvikande mening. Vi tycker att det är viktigt att man betonar vikten av allt detta som ministern säger med UNHCR och annat.

Vi kan hålla med Vänsterpartiet om att detta är en folkrättsvidrig ockupation och att grundorsaken är just denna. Men just i det här sammanhanget tycker jag att det faller utanför det hela.

Anf. 131 FREDRICK FEDERLEY (c):

Jag tackar för rapporten. Jag tycker att regeringen agerar mycket ansvarsfullt när den lyfter upp frågan på en europeisk nivå. Alldeles för många av våra broder- och systerländer i Europa har ju inte varit beredda att ta sitt ansvar.

Jag tycker också att det var ett moget agerande i den situation som har uppstått just nu. Vi försöker nu hantera den situation som har uppstått i stället för att försöka skuldbelägga eller leta efter olika typer av orsaker. Jag tycker verkligen inte att man ska anklaga något land eller något tidigare agerande för detta. Vårt ansvar i frågan här och nu är att hantera den och se till att vi får en sjyst och humanitär hantering av den flyktingsituation som har uppstått.

Vår uppgift är knappast att diskutera orsakerna till detta eller att leta efter någon typ av skampåle att binda nationer eller någonting annat vid.

Det kan också vara angeläget att påpeka att ungefär 50 procent av de flyktingar som befinner sig i grannländerna faktiskt kom dit redan under Saddam Husseins regim. Vi hamnar i en mycket konstig situation om vi ska leta efter orsaken till att människor lämnar Irak. Huvudsaken är att vi kan hantera detta på ett bra sätt och ge en god och humanitär grund för att människor ska kunna komma hit och känna sig trygga.

Anf. 132 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Jag tycker att det sista uttryckte saker och ting väl, så jag avstår från vidare kommentarer.

Anf. 133 ORDFÖRANDEN:

Jag sammanfattar detta genom att säga att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i denna fråga. Där lär det hända en del. Jag noterar också avvikande mening från v, men inte från mp.

Vi kommer nu till punkt 13 – Övergripande strategi för migration. Detta är en informationspunkt, där det inte står så mycket mer i mina papper. Har migrationsministern något att tillägga där?

Anf. 134 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Kommissionen har för avsikt att i början på maj presentera två nya meddelanden. Den förhandsinformation vi har fått om innehållet säger att det ena meddelandet kommer att fokusera på den globala ansatsen till migration som antogs i december 2005 ska kunna innefatta ett närmare samarbete med länderna öst och sydöst om EU.

Det andra meddelandet ska bland annat ta upp frågor som arbetskraftsinvandring och andra former av laglig migration. Detta skulle kunna integreras i EU:s samarbete om migration med ursprungs- och transitländer.

Anf. 135 BODIL CEBALLOS (mp):

Det var detta som jag lite grann var ute efter i början. Vi talar om laglig migration och arbetskraftsinvandring. Men i många av de dokument som har producerats hittills från kommissionen och från EU över huvud

taget har det talats mycket mer om just den olagliga invandringen och hur man ska bekämpa den.

Jag är positiv till att det börjar hända någonting. Man talar ju också om den lagliga migrationen. Därför vill jag höra lite grann om ifall det är Sverige som har mer fokus på det eller om det är en lite mer generell uppfattning också bland andra länder att detta är bra.

2006/07:23

13 april

Anf. 136 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Tack så mycket, Bodil Ceballos, för den kommentaren! Jag tror att vi har samma uppfattning i de här frågorna. Det är helt nödvändigt att komplettera det upplägg som migrationspolitiken hittills har haft med former för laglig migration.

Jag har själv vid ett antal tillfällen uttalat mig å regeringens vägnar – eftersom det är regeringens politik – om behovet av cirkulär migration, det vill säga möjligheten för människor att på laglig väg och inom ramen för väldefinierade system söka sig till Europa för att här ta jobb och sedan återvända hem till sina hemländer och även skicka pengar tillbaka. Detta är en nödvändig beståndsdel och en nödvändig komponent för att bygga migrationspolitiken. Det är inte tillräckligt att bara prata gräns-skydd. Det är viktigt att klargöra detta.

Just därför är det bra att kommissionen nu kommer att komma med meddelandet. Jag kan bara säga att vid den konferens i Tripoli som avhölls i november förra året mellan representanter för den europeiska unionen och den afrikanska unionen var cirkulär migration ett mycket omdiskuterat ämne. Det är bra att det är på det viset. Jag tror att detta kan vara ett verksamt instrument för att lösa en del av de problem som vi i dag har.

Anf. 137 ORDFÖRANDEN:

Tack för den informationen! Vi ser fram emot att återkomma i de här frågorna.

Jag frågar statsrådet om det på migrationsministrarnas område finns några övriga frågor att kommentera under punkt 14.

Sedan har vi den gemensamma kommittén på ministernivå, där informationssystemet för viseringar återkommer. Ministern kanske kan kommentera detta på en gång, om det finns något nytt att säga där som inte sades under 10 a. Varför inte också beröra frågan om eventuella A-punkter på en gång? Den A-punkt om Iran som kommer från Gaerc kommer vi att återkomma till när justitieministern kommer, om jag är rätt underrättad.

Vi kan väl bunta ihop det övriga sjoket, om det finns något att säga där?

Anf. 138 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Vi har inget mer just nu. Vi är helt enkelt färdiga så här långt, och vi ska inte uppta nämndens dyrbara tid mer än nödvändigt.

Anf. 139 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi migrationsministern så mycket för i dag. Lycka till!

4 § Rättsliga och inrikes frågor

Justitieminister Beatrice Ask

Återrapport från ministerrådsmöte den 15 februari 2007

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 19 och 20 april 2007

Anf. 140 ORDFÖRANDEN:

Vi välkomnar justitieministern med medarbetare hit och börjar med punkt 5 på vår gula dagordning: Återrapport från ministerrådsmöte den 15 februari. Den är utsänd. Vill ministern eller någon ledamot tillägga något?

Anf. 141 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Först vill jag bara beklaga att det rent allmänt saknas dokument till flera dagordningspunkter. Vi tror att vi kan behöva komplettera och i så fall kommer vi att göra det, men nu utgår vi från det vi i dag vet när det gäller de olika ärendena.

Innan jag tar återrapporteringen vill jag säga något om den informella middag som ordnades av ordförandeskapet den 14 februari. Jag lovade att göra det förra gången som jag var i EU-nämnden.

Ordförandeskapet hade då bjudit in medlemsländernas inrikesministrar. Migrationsministern och jag deltog i den middagen. Vid det tillfället diskuterades ett förslag från den tyske inrikesministern Schäuble om att inleda arbetet med en uppföljare till Haagprogrammet för det rättsliga och inrikes samarbetet.

Tanken är att inrikesministrarna från de sju ordförandeskapen framgent, inklusive kommissionären Franco Frattini, ska ta fram ett underlag som kan ligga till grund för framtagande av nästa handlingsprogram.

Det var en ganska intensiv diskussion om detta eftersom det givetvis är så att de flesta länder vill vara med, men det fungerar inte rent arbetsmässigt. Det är mycket roligt för Sverige att vi är med i det arbetet. Det ger oss extra inflytande.

Arbetet i denna grupp ska vara klart hösten 2008. Vi välkomnar naturligtvis detta initiativ. När det gäller de närmare arbetsformerna är det mesta fortfarande lite oklart, utöver det att man tänker sig ganska många särskilda möten. Det kommer att diskuteras vidare på tjänstemannanivå hur kalendariet exakt ska se ut. Jag återkommer i den frågan. Det var det som hände på den informella middagen.

Då är jag framme vi återrapporteringen.

Vid RIF-rådet i februari nåddes en politisk principöverenskommelse om att integrera Prümfördragets tredjepekarfrågor i EU. Undantag gjordes för förstapelarfrågorna, det vill säga reglerna om åtgärder mot olaglig invandring och beträffande flygvakter. Dessutom undantogs artikel 25 om ingripande över landgräns vid överhängande fara. Den frågan kommer dock att diskuteras vidare under våren. Även om frågan om integrering av Prümfördragets tredjepekarfrågor i EU inte kommer upp vid RIF-rådet i april är målet fortfarande en överenskommelse under det tyska ordförandeskapet. Frågorna är inte lagda åt sidan.

På dagordningen stod dessutom rambeslutet om bekämpande av rasism och främlingsfientlighet, arbetet med Schengens informationssystem

Anf. 142 ORDFÖRANDEN:

Vi lägger återrapporten till handlingarna.

Då går vi in på äktenskapspunkten, närmare bestämt punkt 3 på rådsdagordningen. Civilutskottet har haft saksamråd den 22 mars och noterat stöd för regeringens ståndpunkt med ett särskilt yttrande från Miljöpartiet. Det har sedan dess tillkommit ett förslag till riktlinjer från ordförandeskapet. Det har gått till vårt utskick 2 men inte till civilutskottet. Vi är som alltid nyfikna på eventuellt nytillkommet material.

Anf. 143 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Förhandlingar i detta ärende har pågått sedan hösten 2006 med anledning av kommissionens förslag att ändra den så kallade Bryssel II-förordningens regler om behörigt domstolsland i äktenskapsmål och att införa gemensamma regler om vilket lands lag som ska tillämpas i skilsmässomål.

Den del av förslaget som gäller ändrade regler för behörigt domstolsland är bra. Förslaget förbättrar medborgarnas garantier för att få tillgång till en behörig domstol. I den delen är medlemsstaterna i princip överens.

Jag är däremot negativt inställd till förslagen om lagvalsregler. Förslagen innebär att det införs en möjlighet för makar att avtala om vilket lands lag som ska tillämpas på en ansökan om äktenskapsskillnad. Använder inte makarna sin valmöjlighet ska i första hand lagen i det land där makarna har sin gemensamma hemvist användas. Har de inte hemvist i samma land tillämpas i stället lagen i det land där de senast hade gemensam hemvist om en av dem fortfarande är bosatt där. Är det inte tillämpligt används i stället lagen i det land där båda är medborgare. I sista hand tillämpas domstolslandets lag.

Vi har i förhandlingarna om detta reserverat oss mot de föreslagna lagvalsreglerna eftersom de i en del fall kan innebära att rätten till skilsmässa inskränks för en del personer med stark anknytning till Sverige. Det kan handla om två svenska medborgare bosatta i en annan medlemsstat eller om en kvinna som lämnar sin make i ett annat land och bosätter sig i Sverige.

Det har visat sig att vi är ganska ensamma om vårt motstånd mot dessa lagvalsregler. Det finns ett tryck på oss att medverka till att hitta en kompromiss. Ordförandeskapet föreslår nu riktlinjer som innebär att förhandlingarna ska bedrivas från utgångspunkten att det ska införas enhetliga lagvalsregler och att makarna ska kunna välja tillämplig lag.

Jag vill inte utesluta att det i de fortsatta förhandlingarna kan gå att nå fram till en godtagbar kompromiss, men jag har svårt att se någon för oss acceptabel lösning som innebär att svensk domstol i vissa skilsmässomål ska tillämpa ett annat lands lag. Jag tycker därför att vi inte bör stödja en överenskommelse som slår fast att den fortsatta förhandlingen ska föras med inriktning mot antagande av enhetliga lagvalsregler.

Anf. 144 HILLEVI LARSSON (s):

Jag tycker inte att vi ska gå med på en kompromiss i denna fråga. Jag är inte beredd att acceptera någon som helst försvagning av rätten till skilsmässa i svensk domstol.

Det som har nämnts är att man ska kunna få skilsmässa även i framtiden, men då blir det enligt reglerna i det landet som man kommer från. Svensk domstol ska tillämpa dessa regler.

I Malta till exempel finns över huvud taget inte skilsmässa som begrepp. Det skulle i värsta fall kunna innebära att en kvinna som har gift sig med en maltesisk man – eller till och med två svenskar som har bott i Malta – inte skulle kunna få skilsmässa.

När det gäller flyktingfrågor har vi många som flyr från länder där skilsmässa är omöjlig eller väldigt svårt att få. Då skulle till exempel svenska kvinnor och män från Iran, där speciellt kvinnor har jättesvårt att få skilsmässa, få väldiga problem. Det gäller till exempel även i fallet där en svensk kvinna gifter sig med en iransk man. Svensk domstol skulle då alltså tillämpa iransk lag.

De lite mildare effekterna av detta kan bli att man till exempel tillämpar regler om att utgången av skilsmässan, när det gäller tillgångar och allt möjligt, kan vara beroende av om man har varit otrogen eller inte. Man kan ta bilder och använda som bevis i rätten. Så var det hos oss på 50- och 60-talen, och jag vill inte se någon tillbakagång till det.

Vi ska redan nu klargöra att vi inte heller kommer att vara beredda att acceptera någon kompromiss. Vi säger nej till nuvarande förslag och även nej till en kompromiss. Detta skulle definitivt vara ett steg tillbaka i utvecklingen.

Anf. 145 EGON FRID (v):

Det är premiär för mig i dag. Jag är ordinarie ledamot i civilutskottet.

Jag håller med i Hillevi Larssons argumentation. Jag vill också framföra att Vänsterpartiet ger regeringen stöd i dess ståndpunkt. Vi anser också att vi ska stå fast vid den ståndpunkten och inte delta i någon kompromiss som skulle innebära att vi hamnar långt från svensk rättstradition när det gäller detta lagstiftningsområde.

Anf. 146 MEHMET KAPLAN (mp):

Fru ordförande! Jag vill lyfta upp att inte heller från Miljöpartiets sida är en kompromiss i detta fall acceptabel. Vi ansluter helt till den argumentation som Hillevi Larsson framförde.

Anf. 147 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Vi är helt överens i denna fråga. Jag försökte uttrycka mig lite diplomatiskt. Jag har mycket svårt att se att vi i Sverige skulle kunna acceptera en situation där vi får tillämpa andra länders syn på skilsmässa. Vi saknar inte problem, men vi har nått långt på detta område.

Jag är glad att jag har riksdagen bakom mig när det gäller att vara lite styvnackad i denna fråga. Jag delar helt enkelt de synpunkter som har framförts.

Anf. 148 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Fru ordförande! Jag vet inte om det räcker med att justitieministern säger att hon har svårt att gå med på detta.

Vi vill ha ett klart mandat härifrån att vi inte ska gå med på detta.

Anf. 149 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag tänker jag inte gå med på detta. Det är helt lugnt. Jag uttrycker mig kanske lite diplomatiskt i dag. Jag vaknade på den sidan. Med det stödet är det självklart att vi ska driva den linjen i EU och stå på oss även om vi är ensamma.

Anf. 150 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende. Jag tycker att vi kan notera att det var enhälligt.

Anf. 151 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Då vill jag påpeka att det inte gäller det som står i handlingarna. Det här är ett nytt mandat att vi verkligen säger nej.

Anf. 152 ORDFÖRANDEN:

Jag tycker att det har framgått av justitieministerns förslag. Det är det sagda här i samrådet som gäller och det visar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt. Det tycker jag nog ska kunna framgå i protokollet.

Då går vi vidare till punkt 4 om domstolsbehörighet etcetera. Där har det inte varit ett tidigare saksamråd eftersom det är beslutssamråd i dag.

Anf. 153 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Detta gäller frågor om underhållsskyldighet. Det är en överenskommelse om vissa riktlinjer för detta. Förhandlingar med anledning av kommissionens förslag till förordning om underhållsskyldighet har pågått sedan våren 2006. Syftet med förslaget är att undanröja kvarvarande hinder för indrivning av underhållsbidrag inom EU. Underhållsberättigade ska lätt, snabbt och oftast utan kostnad kunna utverka ett avgörande som utan hinder kan cirkulera i det europeiska rättsliga området.

Det är första gången som förslaget nu ska diskuteras på ministernivå. Syftet är att nå en politisk överenskommelse om vissa riktlinjer för de fortsatta förhandlingarna. Jag välkomnar ansatsen att skapa enhetliga och samlade regler på det här området och kan i huvudsak stödja ordförandeskapets förslag till riktlinjer. Jag tycker att de är bra. Men det finns ett par frågor som jag tycker att man behöver diskutera vidare.

För det första kommer vi för svensk del att bevaka att de nordiska länderna kan fortsätta att tillämpa den väl fungerande samnordiska lagstiftning som vi har på området.

För det andra ifrågasätter vi om tiden är mogen för att bestämma att andra familjerättsliga underhåll än de som gäller underhåll till barn, till exempel andra släktingar eller före detta makar, ska vara direkt verkställbara. Här krävs en närmare diskussion innan vi kan ha en bestämd uppfattning. Det handlar om regelverk och förhållanden som vi inte har i Sverige. Det finns anledning att titta väldigt noga på detta. Som jag ser

det är det viktiga här att man reder ut riktlinjerna när det gäller underhållsskyldighet till barn.

Anf. 154 HILLEVI LARSSON (s):

Den här frågan tangerar den vi precis har behandlat. Det är oftast så att det börjar med en skilsmässa, och sedan blir det ett vårdnadsärende om det finns barn. I en del länder kan underhållsskyldighet till andra än barn, alltså tidigare maka, make eller annan närstående, även innefatta så kallat äktenskapsbrott, vilket innebär att det ger en speciell underhållsskyldighet om man har varit otrogen. Sådana tankegångar har vi ju lämnat bakom oss i svensk lagstiftning. Det vore väldigt olyckligt om man bakvägen skulle införa gemensamma skilsmässoregler eller att man tvingas tillämpa andra länders ålderdomliga system även i svensk rätt. Jag tycker att det är viktigt att vi verkligen är beredda att sätta hårt mot hårt och inte går med på någon kompromiss i den här frågan.

Sedan hoppas jag att man med detta att tiden inte är mogen menar att lagstiftningen inte har kommit tillräckligt långt i medlemsländerna, så att man inte menar att vi diskuterar frågan ett par månader och sedan inför det. Jag hoppas att det handlar om att rättssystemen är så olika och att de inte är tillräckligt moderniserade på alla håll för att vi ska kunna gå med på detta.

Anf. 155 EGON FRID (v):

Jag tycker att det är viktigt att framföra en principiell hållning när det gäller hur långt familjerätten är på väg in i europeisk lagstiftning. Man behöver inte rekapitulera så långt som till när vi gick med i EU, men det var ju klart redan då att familjerätten skulle hållas undan den europeiska lagstiftningen. Nu ser vi tydliga exempel på att familjerätten är långt inne i EU-lagstiftningen, och det går med rasade fart. Jag tycker att den svenska ståndpunkten här är tveksam. Den är inte tillräckligt restriktiv när det gäller att framhålla att den svenska rättstraditionen när det gäller familjerätt inte är förenlig med EU-lagstiftningen och de förordningar som är på väg.

Om man läser den svenska ståndpunkten positivt kan väl säga att man är emot, men jag tycker att det finns klara inriktningar i den svenska ståndpunkten som visar att det här kommer att bli verklighet. Jag vill framföra en avvikande mening från Vänsterpartiet här. Vi har inte haft något aktuellt saksamråd i de här frågorna i civilutskottet nu. Det har varit ett muntligt samråd med det tidigare lagutskottet. Därför finns det tyvärr inte något tidigare dokumenterat att hänvisa till här. Det är också en nackdel. Jag tycker att det hade varit rimligt att ha ett nutida saksamråd med civilutskottet.

Anf. 156 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Först vill jag säga att den tyska socialdemokratiska justitieministern är väldigt pådrivande i de här frågorna. Det man upplever, och som jag tycker har ett berättigande, är att det finns många medborgare som har bekymmer därför att de råkar bo i ett land ett tag, gifter sig och flyttar. Det handlar om detta med skilsmässoproblematiken men också om underhåll och annat. Familjelivet i dag är inte så nationellt fixerat som det

var tidigare, och det ställer till det. Den här ambitionen att förenkla för medborgarna tycker jag har sitt berättigande.

Däremot har vi väldigt olika traditioner. Familjerätt är komplicerat som det är, och det blir inte bättre när 27 länder har olika traditioner på det här området. Jag är inte säker på att man kommer att kunna gå särskilt snabbt framåt över huvud taget. Det är första gången som det här kommer upp på ministernivå. Därför tycker jag kanske inte att man just nu behöver sätta hårt mot hårt och säga att vi har tänkt allting bäst. Vi är inte riktigt där än.

Jag tror att man gör klokt i att ha den hållning vi har haft i Sverige, nämligen att göra det som är viktigt och nödvändigt. Det är faktiskt viktigt att det här med underhåll till barn fungerar och att föräldrar tar ett föräldraansvar också ekonomiskt så att vi får ordning på detta och att det finns regler för hur det ska tillämpas. Det allra viktigaste är ändå att man sörjer för barnen, och det oberoende av hur det ser ut i övrigt.

Jag har stor respekt för synpunkterna. Jag har också framfört till den tyska ministern att vi inte är särskilt intresserade av att göra väldigt mycket på det här området av det skälet att traditionerna är så otroligt olika. Vi har helt olika uppfattningar.

Men jag har också sagt, och det tycker jag också, att vi ska vara beredda att hitta lösningar där det finns möjligheter att göra saker som ligger i linje med vad vi tycker är viktigt i Sverige och underlätta för människor som har varit gifta utomlands eller som kommer från två länder.

Det kommer att vara en första politisk diskussion om de här riktlinjerna. Jag tror inte att det är ett dåligt tips att säga att jag kommer att återkomma i de här frågorna till EU-nämnden många gånger och att det kommer att vara rätt komplicerat. Jag vill inte vara tvärnegativ utan hålla mig till det som vi har sagt om att vi vill koncentrera oss på underhåll till barn. Vi slår också vakt om de erfarenheter vi har av det goda samarbete som vi har med de nordiska länderna, och vi tänker inte förändra det på något sätt.

Anf. 157 HILLEVI LARSSON (s):

Jag menade att vi inte ska kompromissa när man utvidgar det till tidigare maka, make eller annan närstående. Det är främmande för svensk lagstiftning. Men när det handlar om underhåll till barn tycker jag att vi absolut bör pröva om det går att hitta gemensamma regler. Går det inte så går det inte, men vi kan pröva det. Däremot tycker jag att vi ska vara väldigt tydliga med att vi inte vill utvidga detta. Det är snarare en del av skilsmässan i svensk lagstiftning, och då är vi inne på skilsmässoområdet där vi precis har sagt att vi inte är beredda att kompromissa. Där tycker jag att vi ska vara tydliga, men vi ska inte stänga dörren helt när det gäller underhåll till barn. Det behöver ju även många svenskar som har skaffat barn med någon i ett annat land och riskerar att förlora underhållet till sina barn.

Anf. 158 STAFFAN DANIELSSON (c):

Utgångspunkten här är ju att vi flyttar mellan länderna och har de bekymmer som justitieministern nämner. Då är det naturligt att vi som enskilt land ändå har intresse av att diskutera lösningar. Det diskuterar vi

2006/07:23

13 april

nu inom EU:s ram. Jag håller med om att detta i första hand är en nationell fråga, men det finns argument för att försöka hitta bra lösningar mellan länder och då även inom EU:s ram.

Min fråga är: Alla länder i Europa finns inte med i EU. Vi har Schweiz, Ryssland och andra länder. Hur går diskussionerna i ett bredare Europaperspektiv i den här frågan?

Anf. 159 EGON FRID (v):

Jag har en kort kommentar till. Det står i handlingarna här att det saknas lagstiftning på området men att det finns en praxis som är förenlig med det här förslaget. Jag tycker att det är viktigt att vi i Sverige själva utformar en bra nationell lagstiftning och sedan samarbetar med berörda länder för att vår lagstiftning ska fungera bra och gynna våra medborgare. Det står här om den rättsliga grunden och beslutsförfarandet att EU är inne i diskussioner om att föra över familjerätten från samarbetsförfarande till medbeslutandeförfarande. Då vill jag framföra att det går med en alldeles för hög fart. Man försöker få in även familjerätten i en rättsordning som det finns skäl att ifrågasätta starkt.

Anf. 160 ORDFÖRANDEN:

Jag har noterat Vänsterpartiets avvikande mening.

Anf. 161 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag ska bara kommentera synpunkten om de länder som inte är med i EU. På det här området finns det en del globala överenskommelser. Vi har också till exempel Haagöverenskommelsen som gör att vi lyckas bättre än vad vi gjorde tidigare när det gäller att återförena barn och föräldrar. Vi har ett regelverk för hur det ska hanteras. Vi tycker att det är viktigt med de internationella överenskommelserna. De ska naturligtvis kompletteras. Vi försöker inte begränsa detta till EU. Det handlar inte heller om att införa någon EU-familjerätt, utan det handlar om att hitta lösningar där de praktiska problemen för medborgarna finns. Det gäller även internationellt. Man har sett att folk far illa därför att man inte har regelverk för att lösa tvister eller bestämma sig för vad som är rätt och riktigt. Det finns en del sådana som vi har goda erfarenheter av, inte minst Haagöverenskommelsen.

Anf. 162 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende, punkt 4, och antecknar en avvikande mening från Vänsterpartiet.

När det gäller punkt 5 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser har det inte heller varit något tidigare saksamråd, utan det är ett beslutssamråd här.

Anf. 163 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det här förslaget innebär att bestämmelserna i 1980 års Romkonvention förs över till en förordning. I viss utsträckning kommer bestämmelserna också att revideras. Syftet med förordningen är att främja den inre marknadens funktion. Huvudregeln är att parterna ska kunna avtala om

vilken lag som ska tillämpas, och för de fall parterna inte har reglerat frågan om tillämplig lag ger förordningen svar på vilken lag som ska tillämpas.

Den viktigaste förändringen är att det för flera avtalstyper, som till exempel avtal om köp av varor eller tjänster, införs fasta anknytningskriterier. Romkonventionens regler om att tillämplig lag ska avgöras med utgångspunkt i den för avtalet mest karakteristiska prestationen alternativt att lagen i det land som avtalet har den närmaste anknytningen till ska tillämpas finns dock kvar för de avtalstyper som inte specialregleras.

Ordförandeskapet har nu lagt fram ett kompromisspaket som består av 15 artiklar. I de delar som nu är aktuella har vi i stort sett fått gehör för våra synpunkter. Jag tänkte inte gå närmare in på artiklarna utan hänvisar till det skriftliga underlaget.

Efter att rådet tagit ställning till ordförandeskapets kompromissförslag kommer diskussionen att fortsätta på tjänstemannanivå om de delar av förordningen som inte omfattas av kompromisspaketet. Även i de delarna har vi goda förhoppningar om att få gehör för de svenska ståndpunkterna, till exempel när det gäller tillämplig lag för transporträttsliga avtal.

Anf. 164 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Vi kommer då till punkt 6, bekämpande av rasism och främlingsfientlighet. Här har konstitutionsutskottet haft saksamråd den 14 mars och där funnit stöd för regeringens position. Samtidigt har det understrukt tveksamhet för det fall förslaget skulle leda till att urskuldande, förnekande eller föringande av exempelvis Förintelsen ska kunna lagföras i Sverige som hets mot folkgrupp även om gärningen inte innebär hot eller missaktning. Detta är utsänt.

Av den kommenterade dagordningen framgår också att det finns en parlamentarisk granskningsreservation. Mot bakgrund av det vill jag lämna ordet till justitieministern i största allmänhet och samtidigt fråga om eventuella propositionsplaner och fortsatt hantering.

Anf. 165 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Senast vi talade om detta var på RIF-rådet i februari. Förhandlingarna har därefter blivit intensivare. Man bör möjligen kunna nå en politisk överenskommelse på RIF-rådet i april.

Förhandlingarna har på senare tid gått Sveriges väg. Vi har fått bort den från grundlagssynpunkt problematiska bestämmelsen om rättslig hjälp ur rambeslutet.

Vidare har vi fått en bättre struktur på så sätt att möjligheten att undanta vissa gärningar från det straffbara området, som förut reglerades lite undanskynt i artikel 8, numera inarbetats i rambeslutets centrala bestämmelse i artikel 1.

Det framgår därför nu tydligare att till exempel förnekelse av Förintelsen behöver straffbeläggas bara om det sker på ett sätt som uppmanar till våld eller hat, och det är bra.

En ny fråga som har kommit upp är om rambeslutet även explicit ska beröra förnekelse av sådana övergrepp som skedde under stalinismen.

2006/07:23

13 april

Skälet skulle vara att folkmord under stalinismen inte ska bedömas annorlunda än folkmord under nazismen. Det kan därför bli aktuellt att ta in en särskild skrivning om det i preambeln.

Jag vill understryka att rambeslutet inte medför något behov av ny kriminalisering i Sverige, eller propositioner som ordföranden frågar efter. Rambeslutets regler om vilka historiska händelser som inte får förnekas är visserligen omfattande. Men med tanke på rambeslutets övriga regler är området för vad medlemsstaterna måste kriminalisera begränsat. Sverige uppfyller redan det som krävs.

Anf. 166 ORDFÖRANDEN:

Tack för de klargörandena och den informationen.

Anf. 167 INGVAR SVENSSON (kd):

Fru ordförande! Jag har egentligen bara en kommentar. Det är väldigt viktigt med pedagogiken när det gäller de här frågeställningarna. Det finns en stor känslighet i den svenska debatten om tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen.

Att till exempel förneka Förintelsen är inte straffbart i Sverige om det inte kombineras med just de viktiga kriterierna om uppmaning om hot, våld eller hat. Det är väldigt viktigt att man pekar på det rent pedagogiskt i den allmänna debatten så att vi slipper sådana missuppfattningar som redan har synts i diskussionen.

Det är klart betydelsefullt att det också finns en konstitutionell väjningsrätt.

Anf. 168 BILLY GUSTAFSSON (s):

Fru ordförande! Jag kan börja med att instämma i det Ingvar Svensson sade. I samband med saksamrådet i konstitutionsutskottet hade vi en omfattande diskussion som slutade i att utskottet ställde sig bakom uppbygget. Det känns positivt att frågan om rättslig hjälp kom bort. Det hade vi en ganska omfattande diskussion om.

Den markering som ordföranden refererade till och som framgår av protokollet gäller naturligtvis fortfarande. Men det känns som att efter saksamrådet har det som hänt varit åt rätt håll. Det är bara att nu gå vidare. Den här frågan har levt ganska länge. Den bör få ett slut.

Anf. 169 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Vi är helt överens om det. Vi har haft flera diskussioner i olika sammanhang i riksdagen om detta. Det känns ändå rätt bra att man fått in formuleringar och fått en struktur som ligger i linje med vad vi har försökt hävda hela tiden. Det vore skönt om man gick i mål. Jag ska försöka att vara pedagogisk även i fortsättningen.

Anf. 170 KARL SIGFRID (m):

Vi fick en föredragning i KU om detta. Nu har vi fått en kortare föredragning igen. Vilka är nyheterna i dag som inte fanns i KU? Finns det några sådana?

Anf. 171 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Nyhetererna är de jag sade. Det ena är att vi har fått en tydlighet när det gäller att det inte handlar om förnekelse i största allmänhet. Det krävs ett direkt hot som är kopplat till förnekelsen för att det över huvud taget ska vara straffbart. Det ligger i linje med hur svensk lagstiftning är redan i dag.

Det andra som är nytt är att man har lagt in en del nyheter i paragraferna och strukturerat om det. Det gör att det blir tydligare vad som gäller. Det är rätt nytt. Det är helt i linje med de önskemål som jag uppfattade fanns också hos KU och som har funnits på en del andra håll. Det är bra.

Anf. 172 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en bred majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Punkt 7 handlar om processuella rättigheter i brottmål. Det har EU-nämnden tyckt till om förut. Nu är det dags att beslutssamråda.

Anf. 173 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det här är också en långkörare. Förslaget till rambeslut har behandlats sedan år 2004.

Vid RIF-rådet i december kom medlemsstaterna överens om att diskutera ett bindande rambeslut och ett icke bindande instrument parallellt. Det har vi också gjort under det tyska ordförandeskapet.

Som ni redan vet har förslaget till rambeslut under förhandlingarnas gång begränsats i förhållande till kommissionens ursprungliga förslag. Rambeslutet innehåller numera bestämmelser om rätten till information, rätt till rättsligt biträde, i vissa fall kostnadsfritt, och rätt till tolkning och översättning.

Det pågår en dialog med Europarådet för att säkerställa att rambeslutet överensstämmer med Europakonventionen för mänskliga rättigheter. Ordförandeskapet har också föreslagit ett icke bindande dokument som tar sikte på praktiska åtgärder. Det finns också ett icke bindande instrument som är ett förslag från några medlemsstater.

Som framgår av det skriftliga underlaget vill det tyska ordförandeskapet att RIF-rådet ska ta ställning till vad som ska hända med rambeslutet. Ordförandeskapet menar att det finns två alternativ att välja mellan. Det är antingen ordförandeskapets förslag till bindande rambeslut och icke bindande resolution eller ett rambeslut som bara ska tillämpas på gränsöverskridande förfaranden i kombination med en icke bindande resolution som har föreslagits av några medlemsstater.

Det första alternativet stöds av en stor majoritet medlemsstater. Det är också det alternativ som Sverige förespråkar. Det andra, som endast förespråkas av några få, har ett betydligt mer begränsat tillämpningsområde. Jag tror ändå att majoriteten ligger på det första, där vi från svensk sida är.

Vi stöder ordförandeskapets förslag, men vi kan också som en sista utväg tänka oss att gå med på ett rambeslut med begränsat tillämpningsområde om alternativet är att det inte blir någonting alls. Det viktigaste nu är att vi får ett resultat av förhandlingen och att vi lyckas enas om ett bindande instrument som stärker rättigheterna i brottmål.

Anf. 174 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Nästa punkt är punkt 8. Det är en diskussionspunkt om europeisk avtalsrätt. Där får vi lyssna på om justitieministern har något att säga om den förberedande diskussionen på det kommande rådsmötet. Efter det får vi fundera vad vi ska göra åt det.

Anf. 175 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Kommissionen har initierat ett arbete för att förbättra kvaliteten på den del av det gemenskapsrättsliga regelverket som har avtalsrättslig inriktning. Det rör sig helt enkelt om konsumentskydd. Den metod som har anvisats för det är att skapa en så kallad gemensam referensram.

Syftet har angetts vara att fastställa gemensamma principer och definitioner av centrala avtalsrättsliga begrepp. När medlemsstaterna väl har enat sig om ett innehåll är det tänkt att referensramen ska kunna användas som ett slags uppslagsbok när befintliga EG-direktiv revideras eller nya tas fram.

Enligt den tidsplan som har presenterats är målsättningen att ramen ska kunna antas år 2009. Vi har sagt att vi är glada över referensramen och att vi välkomnar den. Ordförandeskapet har föreslagit att råden redan nu ska börja diskutera vad man förväntar sig av referensramen i vissa grundläggande hänseenden. För vår del har vi inga invändningar mot en sådan diskussion. Vi kan alltså stödja det förslaget.

Anf. 176 EGON FRID (v):

Ibland när kommissionen vill sätta igång en diskussion tar man fram en grönbok. Frågan är om det inte vore ett lämpligt område för kommissionen att ta fram en grönbok på för att få till en organiserad process om diskussionen. Dessutom skulle att man formaliserar diskussionen göra att det kommer att bli ett ärende både i civilutskottet och i Sveriges riksdag. Det här är en diskussion som flutit omkring ganska länge utan att den har blivit formaliserad och man fått möjlighet till en bra beredning. Det vore väl lämpligt att ministern tar med det och föreslår det. Det är ett tips på vägen.

Anf. 177 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag ska låta Patrik Örnsved svara på det.

Anf. 178 Kanslirådet PATRIK ÖRNSVED:

Det finns sådana planer. Kommissionen har uttalat att det möjligen kan bli så. När resultatet av forskarnas arbete väl har presenterats och kommissionen har kunnat bearbeta det i någon mån kommer det möjligen att kunna resultera i en grönbok.

Anf. 179 ORDFÖRANDEN:

Det är inte så mycket annat att göra för oss i dag än att tacka för informationen om detta. Vi ser fram emot att det återkommer till nämnden och fackutskott.

Punkt 9 handlar om Europol. Där ska det komma information. I övrigt vet vi ingenting.

2006/07:23
13 april

Anf. 180 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Vi vet heller inte så mycket. Under den första punkten som handlar om tillämpningen av protokollen kommer ordförandeskapet att informera tillämpningen av de ändringar i Europokonventionen som beslutades 2000–2003 och som träder i kraft i mars och april 2007.

Eventuellt kommer ordförandeskapet också att vilja anta rådsslutsatser där medlemsstaterna uppmanas att göra bruk av de nya möjligheterna att bjuda in Europol till gemensamma utredningsgrupper.

Under den andra punkten kommer ordförandeskapet att informera om läget i förhandlingarna om rådsbeslutet om Europol. Eftersom det är rena informationspunkter på mötet säger jag inte mer om detta utan hänvisar bara till det skriftliga underlaget.

Anf. 181 JACOB JOHNSON (v):

Innebär detta att vi går från enhällighet till kvalificerad majoritet i framtida beslutsfattande?

Anf. 182 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Nej.

Anf. 183 ORDFÖRANDEN:

Då kan vi tacka för den informationen under punkt 9.

Vi går tillbaka till punkt 10, som vi har tittat lite på förut. Nu handlar det om punkt 10 b. Det gäller frågan om sökningar i VIS. Där vill jag bara notera till protokollet och för departementet att det är olyckligt att vi samlas redan i dag när Coreper inte tar upp frågan förrän nästa vecka.

Anf. 184 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Viseringsförordningen innebär en rättslig ram för informationssystemet för viseringar. Det känner ni naturligtvis till. Syftet är att förenkla viseringsansökningar och gränskontroller inom EU samt att underlätta utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna. För Sveriges del är det Migrationsverket och polisen som berörs av förordningen.

Rådet framförde slutsatsen efter terroristattacker i London år 2005 att det skulle främja brottsbekämpningen i EU om brottsbekämpande myndigheter kunde få tillgång till VIS i syfte att förebygga, upptäcka och utreda brott inklusive terroristbrott och terroristhot.

Kommissionen presenterade i november 2005 ett förslag till rådsbeslut som innebär att när särskilda villkor är uppfyllda ska VIS även få användas för brottsbekämpande syften. Medlemsstaterna är i allt väsentligt ense om innehållet i rådsbeslutet som bland annat innebär att nationella brottsbekämpande myndigheter ska ges tillgång till uppgifter i VIS under förutsättning att det är nödvändigt för att förebygga, upptäcka eller utreda terroristbrott och sökningen har ett samband med ett specifikt ärende.

Det finns fortfarande inget rådsdokument. Men vi har precis fått reda på att mötet kommer att ägnas åt att försöka att lösa några invändningar

som Europaparlamentet har. Synpunkterna är formellt riktade mot förordningen, eftersom det är där parlamentet är medbeslutande.

En särskild artikel i förordningen är en förutsättning för att rådsbeslutet ska kunna antas. Europaparlamentet har framfört tre synpunkter.

För det första ska en nationell enhet inom en brottsbekämpande myndighet pröva om det finns förutsättningar att lämna ut uppgifter ur VIS innan en slagning görs. Det får alltså inte vara samma enhet som gör sökningen som begär informationen.

För det andra ska överföring av VIS-uppgifter till tredjeland inte vara tillåtet.

För det tredje ska det finnas en koppling mellan rådsbeslutet om VIS och rambeslutet om dataskydd inom tredje pelaren.

Europaparlamentet vill även att vissa av bestämmelserna om dataskydd i VIS-förordningen ska gälla också för VIS-rådsbeslutet.

Vi bör verka för att vid rådsmötet försöka nå en lösning på de utestående frågorna. När det gäller var och en av dem kan man säga så här.

När det gäller frågan om nationell enhet har ordförandeskapet som en kompromiss föreslagit att det ska vara upp till varje medlemsstat att avgöra hur många nationella enheter som ska finnas. Hänsyn ska tas till den medlemsstatens lagstiftning och myndighetsstruktur.

Vi har under förhandlingarna betonat vikten av respekt för de enskilda medlemsstaternas myndighetsstrukturer. För oss kommer det att vara viktigt att hitta en lösning som gör att våra myndigheter kan slå i VIS utan att behöva inrätta helt nya strukturer. Detta leder bara till mer byråkrati.

Vi kommer också att kunna ställa oss bakom ett kompromissförslag som beaktar just den ordningen.

När det gäller frågan om överföring till tredjeland har ordförandeskapet angett att varken rådsförordningen eller rådsbeslutet kan påverka en medlemsstats rätt att föra över sina egna nationella viseringsuppgifter.

När det gäller en medlemsstats möjligheter att föra upp viseringsuppgifter som kommer från en annan medlemsstat har man föreslagit att det får ske bara om den senare medlemsstaten har samtyckt till det och om det är fråga om ett brådskande fall. Vi borde kunna ställa oss bakom det kompromissförslaget.

Sedan har vi den tredje frågan som gäller koppling till rambeslutet. Där har vi samma synpunkt som parlamentet, att det hade varit önskvärt med en sådan koppling. Frågan är dock hur länge rambeslutet ska tillåtas hindra att man kommer vidare. Det finns ingen garanti för när rambeslutet om dataskydd kan komma att antas.

Ordförandeskapet ville hitta en lösning genom att utöver de dataskyddsbestämmelser som redan finns i viseringsrådsbeslutet hänvisa till vissa sådana bestämmelser i viseringsförordningen. Vi borde kunna ställa oss bakom en sådan lösning.

Anf. 185 MEHMET KAPLAN (mp):

Fru ordförande! Jag tycker att Europaparlamentets alla tre åsikter är relevanta. Den första – statsrådet Beatrice Ask menar där att det kanske skulle leda till en onödig byråkrati – tror jag faktiskt att det går att svälja om man tänker på att det kanske blir mer rättssäkert när det gäller ytterligare nationell enighet för Sveriges del.

När det gäller den andra åsikten, om överföring av information till tredjeland, tycker inte vi att detta med att ett fall är brådiskande är tillräckligt giltigt för att information ska kunna överföras utan det förra landets medgivande. Det gäller alltså just det här med överföring.

Om den tredje åsikten tycker vi samma sak såvitt jag förstår.

Anf. 186 JACOB JOHNSON (v):

Jag vill här anmäla avvikande mening i enlighet med argumentationen kring den principiella kritiken av VIS-systemet under punkt 10 a.

Anf. 187 ORDFÖRANDEN:

Det är noterat.

Vill justitieministern tillägga någonting?

Anf. 188 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag vill bara säga att jag tror att Mehmet Kaplan missuppfattade mig lite grann. Jag tycker inte att jag förordade att vi inte skulle bry oss om vad parlamentet har sagt om nationell enighet. Vi är väl i stort sett överens. Det är klart att man inte ska ha dubbla uppgifter. Däremot måste väl detta med att varje medlemsstat får använda befintlig organisation vara något som vi är rätt överens om. Jag tror inte att det råder olika meningar i just den delen.

Anf. 189 MEHMET KAPLAN (mp):

Då har jag missförstått. Jag förstår nu vad som menas där.

I övrigt vill jag anmäla avvikande mening just när det gäller det övergripande och generella med att lämna över information i så fall.

Anf. 190 ORDFÖRANDEN:

Med detta tror jag att vi kan sammanfatta och säga att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende. Jag noterar avvikande meningar från v och mp – detta om punkt 10 b.

Nu gäller det en lite speciell form – möte i gemensamma kommittén på ministernivå. Där var det i går saksamråd i justitieutskottet. Jag måste fråga ganska öppet om justitieministern vill tillägga något och om vi här behöver göra någonting nytt.

Anf. 191 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Först vill jag gärna rätta till. Det var inget saksamråd i justitieutskottet utan ett vanligt informationsmöte.

När det gäller Schengens informationssystem är det en informationspunkt. Jag kan väl informera om det behövs, men ni har fått ett bra skriftligt underlag som ni kanske är nöjda med.

När det däremot gäller punkt 3 om Frontex finns det kanske anledning att ändå säga någonting.

Inför förra RIF-rådet diskuterade vi förslaget om grupper för snabba insatser vid gränserna, så kallad Rabbit. Jag berättade då om förslagets innehåll. Det beskrivs också i den promemoria som ni har fått, så jag tänkte inte gå igenom detaljerna igen.

Sedan vårt förra möte har jag också haft saksamråd i den frågan med justitieutskottet. En majoritet ställde sig bakom regeringens ståndpunkt, det vill säga att förslaget kan godkännas i sin nuvarande form.

Vad som hänt i förhandlingarna sedan förra rådsmötet är att Storbritannien i samarbete med ordförandeskapet har presenterat ett utkast till en rådsförklaring. Eftersom förordningsförslaget baseras på en rättslig grund som Storbritannien och Irland inte anslutit sig till kan de inte heller delta i antagandet av förslaget. Däremot deltar de redan i Frontex operativa arbete.

I den föreslagna rådsförklaringen uppmanas nu Frontex styrelse att undersöka hur Storbritannien på liknande sätt kan bidra till byråns insatser. Jag skulle tro att även Irland kommer att inkluderas i en sådan rådsförklaring.

Ordföranden räknar nu med en politisk överenskommelse om en förordning vid RIF-rådet den 19–20 april. Alla medlemsstater har välkomnat förslaget, och den tydliga kvalificerade majoritet finns som krävs för ett antagande.

Europaparlamentet planerar att rösta om förslaget den 25 april. Allting tyder på att även parlamentet kommer att godkänna det i nuvarande form. Jag stöder det förslag som nu ligger.

Det är viktigt att upprätthålla en reglerad invandring till Europa och att samtidigt rädda dem som dagligen riskerar att råka ut för förlisning och drunkna på vägen.

När det gäller utkastet till rådsförklaring om Storbritanniens och kanske Irlands deltagande i insatserna är jag glad om så många medlemsstater som möjligt deltar, naturligtvis inom de rättsliga ramar som gäller.

Anf. 192 ORDFÖRANDEN:

Jag vill bara göra korrigeringen att saksamrådet var den 21 mars. Det stod fel i mina papper – att det var saksamråd i går. Det innebär att vi har beslutssamråd här och att vi så småningom ska landa i att tycka till om en ståndpunkt.

Anf. 193 JACOB JOHNSON (v):

Det här är ytterligare en del av EU:s asyl- och flyktingpolitik som vi har principiell kritik mot. Jag nöjer mig med att återigen anmäla en avvikande mening.

Anf. 194 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Om man tittar i justitieutskottets protokoll från den 21 mars ser man att Socialdemokraterna inte intog någon ståndpunkt där utan avstod från att ha synpunkter.

Jag skulle vilja börja med att ställa några frågor angående Rabit. Varje land ska ju begära att få hjälp av den här styrkan. Då undrar jag: Har man ekonomiskt funderat någonting på hur medlemsländerna ska delta med personer i styrkan? Och är det så att man kan begära att svensk polis ska medverka i det här, eller håller man helt enkelt på att bygga upp en europeisk polis som gränspolis, något som vi ändå tidigare motsatt oss?

Anf. 195 MEHMET KAPLAN (mp):

Att behöva stoppa olaglig invandring är i sig ett misslyckande. I stället bör insatser egentligen hanteras på hemmaplan.

Jag har en fråga till ministern: Vilken var Sveriges ståndpunkt vid rådsmötet den 15 februari? Det står ingenting om det i rapporten. Däremot diskuterades att Frontex bör få använda militär utrustning vid insatserna. Det är det enda som direkt går att utläsa. Har jag missuppfattat det? Och vad ska Sveriges insats vara i detta?

Vi har vid ett tidigare tillfälle diskuterat den här frågan. Då var svaret att det inte finns så mycket att hjälpa till med när det gäller utrustning i dag.

Anf. 196 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag börjar med den senare delen. När det gäller utrustning och vad Sverige kan tillhandahålla fick vi ju en redovisning av vad ganska många länder bidragit med. Där fick vi beskedet att Frontex skulle komma med en lite mer preciserad skrivelse om vad man faktiskt behöver utöver det som redan har ställts till förfogande. Vi väntar på det därför att det är bättre att gå hem och se om vi har någonting som kan vara tillfyllest och som man verkligen behöver i stället för att alla bara liksom lägger på. Den delen har vi klart för oss.

När det gäller övriga frågor tänkte jag att Marianne Persson kanske kunde reda ut problemen.

Anf. 197 Ämnessakkunniga MARIANNE PERSSON:

Det kan jag gärna försöka.

När det gäller vilken personal som Sverige ska ställa till förfogande för Rådet, trupperna, kommer det att avgöras i Frontex styrelse hur stor den pool ska vara som ska bildas i Frontex. Det kommer alltså att finnas en pool av tjänstemän som ska stå till förfogande för att inom tio dagar kunna infinna sig någonstans i Europa. Det är Frontex styrelse som fattar beslut om hur stor den poolen totalt ska vara. Det är alltså ingenting som ligger med i förordningen.

Det är också Frontex styrelse som ska avgöra hur många man varje medlemsstat ska bidra med till denna pool. Inte heller det framgår av förordningen, utan det kommer att tas i ett senare skede i Frontex styrelse.

Vad som står i förordningen om det vi diskuterat tidigare är också obligatoriets utsträckning – att faktiskt ställa personalen till förfogande när det blir aktuellt med en insats. Av det nuvarande förslaget framgår att om exempelvis Sverige befinner sig i läget att detta med att skicka personal till en insats påtagligt skulle påverka våra möjligheter att hantera situationen här hemma kan vi neka att ställa personal till förfogande, så en sådan utväg finns också.

Anf. 198 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Jag fick inget svar om ekonomin. I övrigt fick jag ett väldigt tydligt och bra svar. Men jag tycker att det är ganska förskräckligt att tänka sig att vi skulle tillsätta en styrelse som skulle kunna beordra svenska poliser att åka ned till Spanien och jaga människor. Som det står i Europaportalens meddelandeblad från i förrgår hade man mer eller mindre ett slags krig utanför Gran Canaria.

Varför tänker man sig från den svenska regeringens sida att godkänna att Frontex styrelse ska få ett så enormt stort inflytande över det här?

Anf. 199 MEHMET KAPLAN (mp):

Utifrån de svar jag fått och den information jag hade sedan tidigare måste jag anmäla avvikande mening från Miljöpartiets sida övergripande när det gäller Frontex.

Anf. 200 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Först ska jag svara på den fråga som jag tidigare inte svarade på – det var nog bara en lapsus. När det gäller kostnader är det så att hemmamyndigheten, alltså medlemslandet, står för lönen till den personal man har, medan det som är kostnader för en insats betalas av Frontex.

Tanken är att man har en pool där man vet att den här kompetensen finns tillgänglig inom den och den tiden. När en akut situation dyker upp kan Frontex styrelse säga: Vi behöver – nu ska jag inte hitta på tjänster – si och så mycket av det och det. Då kan man snabbt fatta beslut om det och begära det. Det är medlemsstaterna som har bett Frontex om den här hjälpen, som Frontex beslutar om att kalla in så att säga.

Skälet till valet av den här beslutsformen är att vi talar om akutinsatser. Det är inte något som man liksom kan dra i de långa regelverken. Utgångspunkten är att ett medlemsland begär hjälp i en akut situation. Vi har tillhandahållit en pol med kompetens från medlemsländerna som kan användas till den typ av insatser som Frontex riktar sig mot. Frontex styrelse kan svara på ett medlemslands begäran genom att begära in den typ av kompetens som man har i polen från medlemsländerna. Då betalar Frontex för den insatsen. Men lönen till poliser och vad det nu kan vara står hemlandet för. Det är så det är tänkt och organiserat.

Jag kan hålla med om att man kan ha synpunkter på organisationen. Men jag har viss respekt för att man i akuta skeden måste ha möjligheter till väldigt snabba beslut.

Anf. 201 ORDFÖRANDEN:

Så här långt har jag noterat avvikande mening från Vänsterpartiet och Miljöpartiet samt ytterligare några frågor från Socialdemokraterna.

Anf. 202 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Det är intressant därför att ganska långt tillbaka i tiden – kanske gäller det också fortfarande – har regeringen varit väldigt inblandad när den nationella insatsstyrkan ska göra olika saker. Vi ger oss väldigt långt ut, tycker vi från Socialdemokraterna, genom att säga att det här är så bråttom att vi överlåter på ett helt annat organ att ta hand om dem. Egentligen skulle ju regeringen mycket snabbt kunna säga ja eller nej till en sådan här begäran när den kommer.

Vi vill också anmäla avvikande mening här.

Anf. 203 HILLEVI LARSSON (s):

Jag instämmer men kan även nämna att man räknar med att ungefär en tredjedel av alla de här båtflyktingarna dör på vägen – de flesta drunknar. Det finns även andra hemska händelser som att människo-

smugglare låst in människor som kvävts, kastat ut människor från båtar och så vidare.

Jag kan inte se här att man gör någon avskiljning mellan dessa desperata flyktingar – framför allt ungdomar, en del minderåriga – och de ligor som organiserar det här. Risken finns att det här kriget riktas även mot de desperata ungdomar som redan är i en fruktansvärd situation.

Jag tycker att det är otroligt viktigt med gränsdragningen och att vi förbehåller oss rätten att bestämma vilken typ av aktioner vi vill vara med i och hur mycket våldsanvändning vi från svenskt håll vill stå för. Jag instämmer alltså fullständigt i Susannes yttrande.

Anf. 204 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det är viktigt att vi hittar lösningar där vi kan hjälpa de medlemsstater som får dessa akuta problem. Det är komplicerat, och jag märker att partisynpunkterna även varierar mellan utskotten. Jag har stor respekt för det just för att det är komplicerat. Det är ju inte så att man kan rekvirera svensk personal och få dem att bete sig hur som helst, utan det finns ganska tydliga regler för detta. Frontex styrelse ska kunna kalla in den kompetens som vi ställt till förfogande, och de får naturligtvis rätta sig efter de regler som gäller.

I det här sammanhanget är det också viktigt att säga att man fått rätt mycket beröm för de insatser som tidigare gjorts utan denna jätteorganisation. Man är till god hjälp i den mycket besvärliga situationen. Jag tror inte att det kan bli sämre av att det hela organiseras på ett genomtänkt sätt, vilket ju är avsikten med de förslag som föreligger.

Anf. 205 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Då ska jag läsa upp nyhetsbrevet:

En båt med så kallade illegala emigranter på väg från Mauretanien till Gran Canaria attackerade en spansk patrullbåt med molotovcocktails. Efter fyra dagars jakt med flygunderstöd från EU:s gränsbevakningsbyrå Frontex greps flyktingarna.

Ska verkligen den styrelsen ha så mycket makt?

Anf. 206 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag känner inte till det enskilda ärendet. Jag får gå igenom nyhetsbrevet.

Det uppstår många dramatiska situationer, men i de flesta fall handlar det om betydligt mer behjärtansvärda insatser. Sedan blir det naturligtvis ibland väldigt tufft i enskilda situationer när människor flyr eller uppfattar sig fly för sina liv, när det är fara för deras liv. De kan vara lurade in i verksamheten samtidigt som det finns en anstormning som andra inte tycker sig kunna hantera. Det är givetvis inte helt lätt.

Därför tror jag att det är viktigt att inte det enskilda medlemslandet står ensamt, utan att vi i stället har en europeisk ordning enligt lagar och regler och också den insyn som vi får från medlemsstaterna. Det är klart att vi kommer att vara mycket noga med att följa upp vad svenska tjänstemän gör i den typen av insatser. På det sättet får vi även en bättre granskning av att insatserna görs på ett vettigt sätt.

2006/07:23

13 april

Enkelt kommer det naturligtvis inte att bli, och det enskilda fallet har jag, som sagt, inte informerats om och kan därför heller inte kommentera det.

Anf. 207 ORDFÖRANDEN:

Är vi redo att runda av punkt 3 a i den gemensamma kommittén på ministernivå? Ja.

Jag finner att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende, men att det finns avvikande meningar noterade från s, v och mp. Är det korrekt uppfattat? Svaret är ja.

Det finns ytterligare en eventuell beslutspunkt i den gemensamma kommittén. Det skulle då vara punkt 5 a, men den behandlade vi ju med migrationsministern.

Finns det något att tillägga i övriga justitieministerrelaterade frågor? Det finns i alla fall inga beslutspunkter? Nej.

Anf. 208 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag tror att jag nämnt det som var viktigt när det gäller register och övrig teknisk utrustning. Jag nämnde att vi väntade på ett brev. Vi kanske inte behöver kommentera det ärendet ytterligare. Det finns mer i det skriftliga underlaget.

Anf. 209 ORDFÖRANDEN:

Jag bedömer att vi kan nöja oss med att tacka för informationen i övrigt.

Sedan har vi två frågor kvar till justitieministern. Den ena gäller ifall det finns några justitieministerrelaterade övriga frågor som är kända av ministern men inte av oss och som behöver kommenteras.

Den andra gäller eventuella A-punkter. Där finns den lilla specialaren från utrikesministerrådet om Iran. Den har om inte annat föranlett en fråga tidigare i dag.

Anf. 210 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det finns en punkt 4 som jag gärna vill nämna. Den handlar om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete mellan medlemsstaterna, och den kommer att tas upp. Det är en lägesrapport som det kommer att informeras om.

Rambeslutet om skydd av personuppgifter var uppe som informationspunkt vid rådets möte i december. Vid det kommande rådsmötet ska man lämna uppdaterad information om förhandlingsläget.

I oktober 2005 presenterade man alltså ett förslag till rambeslut om dataskydd för det polisiära och straffrättsliga samarbetet. Syftet är att säkerställa skyddet av personuppgifter som behandlas inom ramen för brottsbekämpande och straffrättsligt samarbete inom EU. För närvarande saknas ett sammanhållet instrument för dataskydd inom tredje pelaren.

Flera medlemsstater, däribland Sverige, har under förhandlingarnas gång efterfrågat ett enklare och mer övergripande instrument. Vi har ifrågasatt den höga detaljeringsgrad som kommissionen kommer med. I januari fick det tyska ordförandeskapet stöd för att kraftigt omarbete

förslaget till rambeslut. Vi hoppas och tror att vi får en diskussion om det reviderade förslaget som presenterades i mars.

Jag välkomnar det tyska ordförandeskapets ansträngningar och försök att få en mer generell ansats. Det är viktigt. Vi måste fokusera på viktiga principer i stället för att låsa oss vid besvärliga listor med kriterier och krav och väldigt detaljerade anvisningar.

Det är alltså bara en informationspunkt denna gång, och vi behöver inte göra något ställningstagande nu. Vi kommer dock att närmare återkomma till innehållet när det ska diskuteras av ministerrådet. Det är en viktig punkt, och jag ville därför nämna den.

Anf. 211 ORDFÖRANDEN:

Om vi stannar till och backar ett steg undrar jag om vi med det kan tacka för informationen i övrigt vad gäller gemensamma kommittén på ministernivå eller om det finns ytterligare något att tillägga. Nej. Då tackar vi för det.

Finns det några övriga frågor eller A-punkter att kommentera?

Anf. 212 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Ja, det finns en A-punkt som jag tycker att EU-nämnden ska informeras om. Det finns ingen slutlig A-punktslista ännu, men vi har fått information om de troliga punkterna. Ni har också fått skriftlig information om det.

En av dessa punkter vill jag speciellt lyfta fram. Även där har ni fått särskild information. Det gäller frågan om antagande av en rådsförordning om restriktiva åtgärder mot Iran som av tidsskäl tas upp i RIF-rådet i stället för på nästa Gaerc. Frågan faller under utrikesminister Bildts ansvarsområde, och jag har fått klart för mig att han vid ett senare tillfälle kommer att informera nämnden om den. Jag vill emellertid nämna en aspekt som är av betydelse på det rättsliga området.

Med den förordning som nu finns på bordet har de rättssäkerhetskrav tillgodosetts som Sverige sedan lång tid tillbaka drivit i samband med EU-autonoma listningar av personer vars tillgångar fryses. Det är en betydande svensk framgång.

Vi har tidigare i EU-nämnden, och ofta i riksdagen, i samband med att vi diskuterat den här typen av ärenden varit irriterade över att det varit så trögt. Här tycker jag dock att det skett ett genombrott, och jag är lite småstolt över Sverige. Därför tyckte jag att vi särskilt skulle ta upp det.

Per Saland från UD, som jobbat med dessa frågor, kanske kan komplettera detta.

Anf. 213 Ambassadör PER SALAND:

Jag ska hålla mig till denna fråga och inte gå in på den stora utrikespolitiska frågan om behandlingen av Irans kärntekniska program. Rättssäkerhetsfrågorna har ju varit under kontinuerlig diskussion egentligen sedan september 2001, framför allt i samband med säkerhetsrådets resolutioner om terrorism och den EU-autonoma tillämpning som förekommit av dessa.

Det finns många aspekter på detta, men saken har ställts på sin spets genom en dom i förstainstansrätten i december förra året som rör den ursprungliga terroristlistningen av den iranska organisationen Mojahe-

2006/07:23

13 april

din-e Khalq. Rätten fällde denna listning på, om jag får uttrycka det så, formella grunder, nämligen avsaknad av motivering och avsaknad av delgivning till vederbörande organisation och därmed också förnekande av möjligheten att yttra sig.

Detta har satt fart på diskussionen. De sanktioner som nu ska antas i förordningsform gentemot Iran, med anledning av säkerhetsrådets resolution 1737 från den 23 december, som alls inte rör terrorism utan något helt annat, nämligen kärnteknisk verksamhet, råkar vara den sanktionsregim – innefattande frysning av enskildas egendom och ekonomiska tillgångar – som först kommer upp till behandling inom EU efter det uppmärksammade målet.

Frågan har varit om man med stöd av rättens utslag ska kunna genomdriva bättre rättssäkerhetsgarantier. Jag törs nog säga att det varit en uppförsbacke när det gällt att få stöd för detta i hela medlemskretsen inom EU. Länder har gjort olika tolkningar av hur långt de principer som uttrycks i domen från förstainstansrätten sträcker sig.

Sverige har haft en klar linje att de krav som jag nämnde – motivering i det enskilda fallet, delgivning och därmed möjlighet att yttra sig – ska skrivas in i förordningen. Säkerhetsrådet har nämligen påbjudit frysning av tillgångar för vissa personer som säkerhetsrådet utpekar. Det är en så kallad kapitel 7-resolution, alltså fall av hot mot internationell fred och säkerhet, och då får man rätta sig därefter.

Med denna förordning, som nu ska antas på RIF-rådet, tar sig EU rätten att autonomt, med användande av samma kriterier som säkerhetsrådet, lista ytterligare enskilda och företag. Eftersom detta var första sanktionsregim som kom under diskussion efter den uppmärksammade domen var det viktigt att här söka genomdriva att sådana rättssäkerhetskrav ska tillämpas.

Kommissionen tog ställning för detta i sitt förordningsförslag. Sverige var ursprungligen ensamt bland medlemsstaterna om att hävda detta, och jag törs nog säga att vi gjort oss ganska besvärliga under resans gång. Så småningom har vi dock lyckats vinna mer stöd för detta, och genom att ordförandeskapet för någon vecka sedan insåg att man inte kunde komma runt frågan svängde ordförandeskapet och lade fram ett eget förslag som tillgodoser dessa krav. Vi är mycket glada för det, inte bara beträffande förordningen utan även för att det kommer att få betydelse för kommande sanktionsregimer av motsvarande slag.

Anf. 214 ORDFÖRANDEN:

Eftersom detta är ett skarpt förslag ska vi naturligtvis fatta beslut om en ståndpunkt så småningom. Innan dess ska jag nämna att frågan behandlats i EU-nämnden tre gånger tidigare denna vår.

Anf. 215 BJÖRN HAMILTON (m):

Jag tackar för informationen. Vi ska inte förlänga debatten; det är ju lunchtid. Men eftersom det är en A-punkt som det ska fattas beslut om före nästa samråd med utrikesministern skulle jag vilja ha en mycket kort redogörelse för det politiska innehållet i själva beslutet. Även om vi hanterat frågan i EU-nämnden tidigare vore det nog klokt att också ha det avklarat.

Anf. 217 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Jag vill bara säga beträffande rättssäkerhetsfrågan att det är en fantasitisk framgång, både för den gamla och den nya regeringen, att dessa ansträngningar äntligen burit frukt. Vi får väl hoppas att det kommer att bli en stor förändring, inte bara en liten.

Detta är mycket positivt.

Anf. 218 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Vi låter Per Saland redovisa den politiska kärnan i debatten.

Anf. 219 Ambassadör PER SALAND:

Förordningen omsätter alltså i EG-rätt, och därmed i direkt tillämpning i Sverige, sanktioner som säkerhetsrådet beslutade om med den tvingande resolutionen 1737 den 23 december. Tidigare har en gemensam ståndpunkt antagits av EU, som också redovisats i nämnden.

Sanktionerna är knutna till Irans kärntekniska verksamhet, den som kan misstänkas utgöra steg på vägen mot utveckling av kärnvapentechnologi, samt Irans utveckling av sådant som kan bli vapenbärare för kärnvapensystem. Alla sanktionerna är på ett eller annat sätt knutna till de båda syften som säkerhetsrådet vill tillgodose.

Det finns ett embargo inbyggt i detta på varor, utrustning och teknologi som återfinns i, om jag får använda uttrycket, vedertagna förteckningar från en internationell organisation som heter Nuclear Suppliers Group och en motsvarande organisation, eller regim kanske man ska säga, för det är inte så fast, Missile Technology Control Regime. Det här förbudet, som redan tillämpas i svensk rätt, skrivs alltså in i EU-förordningen.

Sedan finns den kategori varor som brukar kallas för *dual use*, alltså varor med dubbla användningsområden. Nu talar jag om strategisk exportkontroll. Där är det inte fråga om ett ovillkorligt förbud utan det är fråga om att sila finmaskigt, så att säga, sådan export som kan gå till de otillbörliga syftena. Därför införs med förordningen en tillståndsregim. Tillstånd ska sökas för export av till exempel varor enligt viss lista. Låt mig då nämna att framtagandet av denna lista är ett stort steg framåt inom EU:s arbete för strategisk exportkontroll.

Vidare finns det, som jag har varit inne på, frysning av tillgångar för enskilda och företag som bland annat säkerhetsrådet har bestämt. Det är inga konstigheter, bara översatt till EG-rätt. Men där har EG också möjlighet att med användande av samma kriterier som säkerhetsrådet, återigen med anknytning till det kärntekniska och missilteknologiska, tillföra ytterligare personer i en sådan listning.

Det finns också reserestriktioner. De följer, om jag får uttrycka det så, frysningen av tillgångar, alltså samma personer och företag drabbas också av reserestriktioner. Där har EU skärpt vad som är en vaksamhetsregim i säkerhetsrådets resolution till en förbudsregim inom EG.

Sedan finns det någonting som jag bara snabbt ska nämna, som inte syns i förordningen. Det är ett stadgande från säkerhetsrådet för att förhindra att iranier kan tillgodogöra sig utbildning i, om jag får uttrycka det

2006/07:23
13 april

så, känsliga ämnen, kärnteknologiska ämnen. Jag är inte tekniker. Det, liksom reserestriktionerna, tillämpas genom nationell reglering, viseringsreglerna helt enkelt. De tas alltså inte upp separat i förordningen men återfinns i ståndpunkten.

Anf. 220 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns en till och med bred majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Det är inga frågor kvar på agendan. Då tackar vi justitieministern med medarbetare.

Innehållsförteckning

2006/07:23

13 april

1 § Informellt Ekofin	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (m).....	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 4 Finansminister ANDERS BORG (m).....	2
Anf. 5 SONIA KARLSSON (s)	3
Anf. 6 Finansminister ANDERS BORG (m).....	3
Anf. 7 SONIA KARLSSON (s)	3
Anf. 8 JACOB JOHNSON (v)	4
Anf. 9 ULF HOLM (mp).....	4
Anf. 10 Finansminister ANDERS BORG (m).....	4
Anf. 11 ORDFÖRANDEN.....	5
Anf. 12 Finansminister ANDERS BORG (m).....	5
Anf. 13 ORDFÖRANDEN.....	5
Anf. 14 Finansminister ANDERS BORG (m).....	5
Anf. 15 ULF HOLM (mp).....	6
Anf. 16 Finansminister ANDERS BORG (m).....	6
Anf. 17 ULF HOLM (mp).....	6
Anf. 18 Finansminister ANDERS BORG (m).....	6
Anf. 19 ORDFÖRANDEN.....	6
Anf. 20 Finansminister ANDERS BORG (m).....	6
Anf. 21 ORDFÖRANDEN.....	7
Anf. 22 Finansminister ANDERS BORG (m).....	7
Anf. 23 ORDFÖRANDEN.....	7
Anf. 24 ULF HOLM (mp).....	8
Anf. 25 ORDFÖRANDEN.....	8
Anf. 26 Finansminister ANDERS BORG (m).....	8
Anf. 27 ORDFÖRANDEN.....	8
2 § Jordbruk och fiske.....	9
Anf. 28 ORDFÖRANDEN.....	9
Anf. 29 Departementssekreterare MARCUS ÖHMAN.....	9
Anf. 30 Lantbruksrådet ROBIN ROSENKRANZ.....	9
Anf. 31 Departementsrådet TOMAS DAHLMAN.....	9
Anf. 32 Departementssekreterare MARIANNE GOFFENG RAAKIL.....	9
Anf. 33 Departementssekreterare CAMILLA LEHORST	9
Anf. 34 ORDFÖRANDEN.....	9
Anf. 35 CHRISTINA AXELSSON (s).....	9
Anf. 36 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	9
Anf. 37 CHRISTINA AXELSSON (s).....	10
Anf. 38 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	10
Anf. 39 ORDFÖRANDEN.....	10
Anf. 40 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	10
Anf. 41 BJÖRN HAMILTON (m)	11
Anf. 42 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	11
Anf. 43 ULF HOLM (mp).....	12
Anf. 44 CHRISTINA AXELSSON (s).....	12
Anf. 45 ORDFÖRANDEN.....	13
Anf. 46 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	13

Anf. 47	LARS TYSKLIND (fp).....	14
Anf. 48	JACOB JOHNSON (v)	14
Anf. 49	ULF HOLM (mp).....	14
Anf. 50	ORDFÖRANDEN	15
Anf. 51	CHRISTINA AXELSSON (s)	15
Anf. 52	SVEN GUNNAR PERSSON (kd)	15
Anf. 53	ERIK A ERIKSSON (c).....	15
Anf. 54	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	16
Anf. 55	Lantbruksrådet ROBIN ROSENKRANZ	16
Anf. 56	ORDFÖRANDEN	16
Anf. 57	ULF HOLM (mp).....	17
Anf. 58	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 59	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	17
Anf. 60	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 61	CHRISTINA AXELSSON (s)	17
Anf. 62	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 63	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	17
Anf. 64	AGNETA LUNDBERG (s)	18
Anf. 65	JACOB JOHNSON (v)	18
Anf. 66	BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	18
Anf. 67	LARS TYSKLIND (fp).....	18
Anf. 68	ULF HOLM (mp).....	18
Anf. 69	ORDFÖRANDEN	19
Anf. 70	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	19
Anf. 71	SVEN GUNNAR PERSSON (kd)	19
Anf. 72	JACOB JOHNSON (v)	20
Anf. 73	ULF HOLM (mp).....	20
Anf. 74	AGNETA LUNDBERG (s)	20
Anf. 75	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	20
Anf. 76	ORDFÖRANDEN	21
Anf. 77	JACOB JOHNSON (v)	21
Anf. 78	ORDFÖRANDEN	21
Anf. 79	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	21
Anf. 80	ORDFÖRANDEN	22
Anf. 81	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	22
Anf. 82	CHRISTINA AXELSSON (s)	22
Anf. 83	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	22
Anf. 84	ORDFÖRANDEN	22
Anf. 85	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	23
Anf. 86	ULF HOLM (mp).....	23
Anf. 87	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	24
Anf. 88	ORDFÖRANDEN	24
Anf. 89	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	24
Anf. 90	CHRISTINA AXELSSON (s)	24
Anf. 91	ORDFÖRANDEN	24
Anf. 92	ERIK A ERIKSSON (c).....	25
Anf. 93	ORDFÖRANDEN	25
Anf. 94	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	25
Anf. 95	CHRISTINA AXELSSON (s)	25
Anf. 96	ORDFÖRANDEN	26
Anf. 97	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	26

Anf. 98	HILLEVI LARSSON (s).....	26
Anf. 99	ORDFÖRANDEN.....	26
Anf. 100	HILLEVI LARSSON (s).....	27
Anf. 101	ULF HOLM (mp).....	27
Anf. 102	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	27
Anf. 103	ORDFÖRANDEN.....	27
Anf. 104	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	27
Anf. 105	ORDFÖRANDEN.....	28
Anf. 106	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	28
Anf. 107	Departementsrådet TOMAS DAHLMAN.....	28
Anf. 108	ORDFÖRANDEN.....	28
Anf. 109	Departementsrådet TOMAS DAHLMAN.....	28
Anf. 110	ORDFÖRANDEN.....	28
Anf. 111	Departementsrådet TOMAS DAHLMAN.....	28
Anf. 112	ORDFÖRANDEN.....	29
3 §	Rättsliga och inrikes frågor	30
Anf. 113	ORDFÖRANDEN.....	30
Anf. 114	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m).....	30
Anf. 115	ORDFÖRANDEN.....	30
Anf. 116	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m).....	30
Anf. 117	BODIL CEBALLOS (mp)	31
Anf. 118	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m).....	31
Anf. 119	ORDFÖRANDEN.....	31
Anf. 120	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m).....	31
Anf. 121	BODIL CEBALLOS (mp)	32
Anf. 122	JACOB JOHNSON (v)	32
Anf. 123	ORDFÖRANDEN.....	32
Anf. 124	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m).....	32
Anf. 125	BODIL CEBALLOS (mp)	33
Anf. 126	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m).....	33
Anf. 127	ORDFÖRANDEN.....	33
Anf. 128	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m).....	33
Anf. 129	JACOB JOHNSON (v)	35
Anf. 130	BODIL CEBALLOS (mp)	35
Anf. 131	FREDRICK FEDERLEY (c)	36
Anf. 132	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m).....	36
Anf. 133	ORDFÖRANDEN.....	36
Anf. 134	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m).....	36
Anf. 135	BODIL CEBALLOS (mp)	36
Anf. 136	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m).....	37
Anf. 137	ORDFÖRANDEN.....	37
Anf. 138	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m).....	37
Anf. 139	ORDFÖRANDEN.....	37
4 §	Rättsliga och inrikes frågor	38
Anf. 140	ORDFÖRANDEN.....	38
Anf. 141	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	38
Anf. 142	ORDFÖRANDEN.....	39
Anf. 143	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	39
Anf. 144	HILLEVI LARSSON (s).....	40
Anf. 145	EGON FRID (v)	40
Anf. 146	MEHMET KAPLAN (mp).....	40

Anf. 147	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	40
Anf. 148	SUSANNE EBERSTEIN (s)	41
Anf. 149	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	41
Anf. 150	ORDFÖRANDEN	41
Anf. 151	SUSANNE EBERSTEIN (s)	41
Anf. 152	ORDFÖRANDEN	41
Anf. 153	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	41
Anf. 154	HILLEVI LARSSON (s)	42
Anf. 155	EGON FRID (v)	42
Anf. 156	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	42
Anf. 157	HILLEVI LARSSON (s)	43
Anf. 158	STAFFAN DANIELSSON (c)	43
Anf. 159	EGON FRID (v)	44
Anf. 160	ORDFÖRANDEN	44
Anf. 161	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	44
Anf. 162	ORDFÖRANDEN	44
Anf. 163	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	44
Anf. 164	ORDFÖRANDEN	45
Anf. 165	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	45
Anf. 166	ORDFÖRANDEN	46
Anf. 167	INGVAR SVENSSON (kd)	46
Anf. 168	BILLY GUSTAFSSON (s)	46
Anf. 169	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	46
Anf. 170	KARL SIGFRID (m)	46
Anf. 171	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	47
Anf. 172	ORDFÖRANDEN	47
Anf. 173	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	47
Anf. 174	ORDFÖRANDEN	48
Anf. 175	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	48
Anf. 176	EGON FRID (v)	48
Anf. 177	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	48
Anf. 178	Kanslirådet PATRIK ÖRNSVED	48
Anf. 179	ORDFÖRANDEN	48
Anf. 180	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	49
Anf. 181	JACOB JOHNSON (v)	49
Anf. 182	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	49
Anf. 183	ORDFÖRANDEN	49
Anf. 184	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	49
Anf. 185	MEHMET KAPLAN (mp)	50
Anf. 186	JACOB JOHNSON (v)	51
Anf. 187	ORDFÖRANDEN	51
Anf. 188	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	51
Anf. 189	MEHMET KAPLAN (mp)	51
Anf. 190	ORDFÖRANDEN	51
Anf. 191	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	51
Anf. 192	ORDFÖRANDEN	52
Anf. 193	JACOB JOHNSON (v)	52
Anf. 194	SUSANNE EBERSTEIN (s)	52
Anf. 195	MEHMET KAPLAN (mp)	53
Anf. 196	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	53
Anf. 197	Ämnessakkunniga MARIANNE PERSSON	53

Anf. 198	SUSANNE EBERSTEIN (s).....	53	2006/07:23
Anf. 199	MEHMET KAPLAN (mp).....	54	13 april
Anf. 200	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	54	
Anf. 201	ORDFÖRANDEN.....	54	
Anf. 202	SUSANNE EBERSTEIN (s).....	54	
Anf. 203	HILLEVI LARSSON (s).....	54	
Anf. 204	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	55	
Anf. 205	SUSANNE EBERSTEIN (s).....	55	
Anf. 206	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	55	
Anf. 207	ORDFÖRANDEN.....	56	
Anf. 208	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	56	
Anf. 209	ORDFÖRANDEN.....	56	
Anf. 210	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	56	
Anf. 211	ORDFÖRANDEN.....	57	
Anf. 212	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	57	
Anf. 213	Ambassadör PER SALAND.....	57	
Anf. 214	ORDFÖRANDEN.....	58	
Anf. 215	BJÖRN HAMILTON (m)	58	
Anf. 216	ORDFÖRANDEN.....	59	
Anf. 217	SUSANNE EBERSTEIN (s).....	59	
Anf. 218	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	59	
Anf. 219	Ambassadör PER SALAND.....	59	
Anf. 220	ORDFÖRANDEN.....	60	